

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἐστίας",

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΡΟΤΕΛΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὀδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεία Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἄνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστει-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Δι' ἀμεταβάλλουσα διευθύν-
σιν ὀφείλουσι ἄποστέλλουσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐνετία καὶ Ἐνετίδες. Η'. — Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων (ἀναπόκρισις ἐκ Παρισίων), ὑπὸ Μαρίας Βεάρ. — Ἐπιστολὴ ἀτέκνου φίλης πρὸς νέαν μητέρα. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἀθηναίων. — Διάλεξις Ἀγγίλδος ἀρχαιολόγου, ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς ἐνδυμασίας, ὑπὸ κ. Ἑλλης Δανά. — Τῆ ἀγαπητῆ μου ἐξαδέλφῃ Ο. Π., ὑπὸ δος Κρυσταλλίας Χρυσοβέργη. — Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ράδου. — Ἡ θερμὴ ὑδροθεραπευτικὴ, ὑπὸ τῆς κ. Ὠμορέ. — Ἡ φωτογραφία τῆς πεθαμένης ὑπὸ κ. Ἀνθίπης Παλαμήδου. — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ ἐφημερίδες. — Ἀλληλογραφία. — Σμβολαί. — Συνταγή. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΕΝΕΤΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΤΙΔΕΣ

Η'.

Ἡ αὐγὴ ἄρχεται ὑποφώσκουσα. Ἡ σελήνη, τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο ἄστρον τῆς νυκτὸς μεγεθυνόμενον καὶ ὠχρίων ὀλονὲν φαίνεται ὑποχωροῦν πρὸ τῆς αἴγλης, ἣν διαχέει ἐξ ἀνατολῶν ὁ τὸ φλογερὸν τοῦ ἡλίου πῦρ ὑποδαυλίζων θεὸς τῆς θερμότητος.

Ἦτο νῦξ πανσελήνου. Ἡ συνάντησις τῶν δύο ἐκείνων οὐρα-
νίων σωμάτων, τοῦ μὲν δύνοντος τοῦ δὲ ἀνατέλλοντος, αἰωνία
εἰκὼν τῆς ἐκ τοῦ θανάτου ἀναγεννωμένης ζωῆς, παρίστα θεά-
μα μεγαλοπρεπὲς ὑπὸ τὴν στέγην οὐρανοῦ γλαυκοῦ, διαχυεστά-
του, ἀντανακλῶντος τὸ γελῶν καὶ ἤρεμον δῶμά του εἰς τοὺς
μαρμαίροντας κόλπους τοῦ βασιλείου τοῦ Ποσειδῶνος.

Οὐδέποτε σύζευξις χρωμάτων ἐπαρουσίασε μαγικώτερον εἰ-
κόνα, οὐδέποτε καλλιτέχνης ὄνειροπώλησε μεγαλοπρεπεστέ-
ραν χρωματοπινακίδα, οὐδέποτε ποιητὴς ἐφντασθη ποιητι-
κώτερον τοῦ πλάστου δημιούργημα, ωραιότερον τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς θαλάσσης, τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης συναγωνισμόν.

Ἀνεχωρήσαμεν ἐκ Τεργέστης διὰ Βενετίαν, ἐπιβιβασθεῖσαι
ἐπὶ τοῦ «Ἀρχιδουκὸς Μαξιμιλιανού», θαλαμηγοῦ ἄλλοτε τοῦ
ἀτυχοῦς φερωνύμου αὐτοκράτορος. Τὸ πλοῖον σχίζει ἡσύχως
καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸν δίκην κυανοῦ ὀλοσηρικοῦ περιβάλλοντα τὴν
βόρειον κοίτην τοῦ Ἀδριατικοῦ θαλάσσιον μανδύαν. Οἱ ἐκ τῶν
τροχῶν τῆς μηχανῆς σχηματιζόμενοι παρὰ τὰς πλευρὰς τοῦ
σκάφους ἄφροι ἐκσπῶσιν εἰς μυριάδας ἀδαμάντων καὶ τοπα-

ζίων καὶ σμαράγδων καὶ ρουβινίων, δανειζομένων τοὺς αἰγλίην
τας καὶ ἀκτινοβόλους χρωματισμούς των ἐκ τοῦ δειλοῦ φωτὸς
τῆς σελήνης, καὶ ἐκ τῶν πορφυροχρῶν ἀντανακλάσεων τοῦ μὴ
ἀνατείλαντος ἔτι ἡλίου.

Μακρόθεν διακρίνεται γραμμὴ σκοτεινὴ, ὀρίζοντιος, ἐξ ἧς
κατὰ διαστήματα ἀκανόνιστα προεκτείνονται σχήματα πυραμι-
δοειδῆ, διαγράφοντα τὸ αἰχμηρὸν ἄκρον των ἐπὶ τοῦ κατερύ-
θρου ἤδη πρὸς ἀνατολὰς ὀρίζοντος. Ἡ συνεκτικότης τῆς γραμμῆς
ταύτης διακόπτεται ὡς ἐκ τῶν πρὸ αὐτῆς ἐσπαρμένων τῆδε κἀ-
κεῖσε ἐπὶ τῆς θαλασσίας ἐπιφανείας ὀλοπρατίνων νησιδίων, μι-
κρῶν, πολὺ μικρῶν καὶ ἀκανονίστων. Εἰκονίζουσι ταῦτα θαλασ-
σίους κήπους ὑπερπηδήσαντας τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ δια-
σπάσαντας τοὺς αἰωνίως ὑγροὺς θόλους τῆς ἀπεράντου χώρας
τῆς Ἀμφιτρίτης.

Ὅσον τὸ σκάφος προχωρεῖ, ὅσον τὸ φῶς τῆς ἡμέρας δια-
δέχεται τὸ λυκόφως τῆς αὐγῆς, ἡ γραμμὴ μεγεθύνεται, καθί-
σταται ὀγκωδεστέρα, μεταβάλλεται εἰς πλαίσιον ὀδοντωτὸν,
γραφικιώτατον, χωρίζον τὸν κυανοῦν τάπητα τῆς θαλάσσης
ἀπὸ τὸν ἔτι κυανώτερον τοῦ οὐρανοῦ.

Τὸ πλοῖόν μας δὲν βαίνει πλέον μετὰ ταχύτητος, ἀλλ' ἀσθ-
μαῖνον ἀσθενῶς ἤδη, μόλις κινεῖται ὡς ἄνθρωπος, ὅστις ὅσον
πλησιάζει πρὸς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου του καὶ ἀνὰ πᾶν βῆμα
ἀπαντᾷ προσκόμματα, ἀνακόπτεται καὶ προσέχων ἀκροποδητὴ
σχεδὸν καὶ μετὰ προφυλάξεως διέρχεται τὰς ἀτραπούς, ἀποφεύ-
γων τοὺς κρημνοὺς καὶ τὰς φάραγγας, αἵτινες πρὸ αὐτοῦ χαι-
νουσιν, ἔτοιμοι νὰ τὸν δεχθῶσιν εἰς τοὺς ἐκκόλπους των μὲ τὸ
πρῶτον παραπάτημα, μὲ τὴν ἐλαχίστην ἀπροσεξίαν.

Δι' ἀφάραγγες διὰ τὰ θαλάσσια σκάφη εἶναι ἡ ξηρὰ. Καὶ ἐδῶ
τὸ πλοῖόν μας εὐρίσκεται εἰς ἀληθῆ λαβύρινθον θαλασσίων καὶ
χερσαίων ἀναμιξ ἄτραπῶν, νήσων καὶ λιμνῶν, αἵτινες τὸ ἀνα-
κάξουσι νὰ βαῖνη βραδέως, νὰ περιστρέφεται περὶ τὸ αὐτὸ σχε-
δὸν σημεῖον, ἀκολουθοῦν τοὺς διαφόρους ἐλιγμούς των ἰδιότρο-
πων θαλασσίων λωρίδων, ὡς κῆτος ἀποπλανηθὲν παρὰ τὴν
χέρσον καὶ μετὰ δυσκολίας ἐπανευρίσκον τὸν δρόμον του.

Ὁ Chateaubriand, ὃν ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἐθέληεν τὰ κάλλη

της Βενετίας, περί της αποφαίνεται δυσμενώς — εἶπε περί αὐ-
της: *c' est une ville contre nature*, δηλαδή, πόλις ἀντικει-
μένη εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως».

Ἐξ ὧν τῶν σοφῶν Ἐνετῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μία γυνή
μόνη ἀπῆντησεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ συγγραφέως τῶν «Μαρτύ-
ρων» καὶ τοῦ «Τελευταίου Ἀβεγχεράγου» ἡ Ἰουστίνια Ρενιέ
Μικιέλ, ἡ ἔξοχος ἐνετὴ συγγραφεὺς τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ αἰῶνος.

* Οὗχι Κόριε, ἀπῆντησεν ἡ συγγραφεὺς, ἡ Βενετία
δὲν ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως,
ἀλλ' ὑψώθη ὑπεράνω αὐτῆς. Ἦτο ἀπάντησις αὐτῆ,
ἣτις ἔκαμε τὸν Chateaubriand νὰ ἐρυθριάσῃ, διότι ἡ γράψασα
δὲν ἔγραψε μόνον ὡς γυνὴ τῶν γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐγ-
γονὴ τοῦ προτελευταίου Δόγου Ἀνδρέου Ρενιέ. Εἶναι ἡ Ἰουστίνια
Ρενιέ Μικιέλ, ἡ μόνη εὐγενὴς Ἐνετὴ δέσποινα, ἡ θερμὴ καὶ
ἐνθουσιώδης πατριώτις, ἡ ὠραία, ἐπίχαρις, εὐφυὴς καὶ εὐφρα-
δεστέρα, ἡ διακριθεῖσα κατὰ τὸ τέλος τοῦ 18ου καὶ τὰς ἀρχὰς
τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἡ φιλολογικὴ αἰθουσα αὐτῆς εἶναι ἡ μόνη,
ἣτις ἐτέθη εἰς παραλληλισμὸν μετὰ τῆς αἰθούσης τῆς ἡμετέ-
ρας Ἰσαβέλλας Ἀλβριτζῆ Θεοτόκη.

Αὕτη ἤκμασεν ὅταν οἱ ἄνδρες τῆς πατρίδος, ὅτε αὐτὴ ἡ πα-
τρίς της εὐρίσκειτο ἐν παρακμῇ. Ὡς συγγραφεὺς ἀψῆκε σελίδας
ἀθανάτους, ὡς σύζυγος καὶ πατρικία ἐτίμησε τὴν οἰκογενειακὴν
ἑστίαν, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ γάμος ἐθεωρεῖτο ἐν Βενετία ἀπλή πο-
λιτικὴ τελετὴ, ἣτις ἦν ὡς τὰς γνώμας, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὰς συν-
ειδήσεις τῶν συζύγων. Μόνον ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς, γράφει ὁ
γλαφυρὸς συγγραφεὺς Μαλαμάνης, ὁ νῦν γενικὸς γραμματεὺς
τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἁγίου Μάρκου — ὅστις μεγάλως διευκό-
λυσε τὸ ἔργον μας, ὑποδείξας ἡμῖν πάντα τὰ συγγράμματα, ἐξ
ἧν ἠδυνάμεθα νὰ ποριοθώμεν σημειώσεις διὰ τὴν συγγραφὴν
τῆς «Ἱστορίας τῆς Γυναικός» — μόνον ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς ἐδι-
δάσκατό τις ἔτι νὰ ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ τὴν Βενετίαν. Τὰ λοιπὰ μέ-
γαλα τῆς Βενετίας ἐξηκολούθουν μὲν νὰ εἶναι μουσεῖα τοῦ πα-
ρελθόντος οἰκογενειακοῦ μεγαλείου, ἀλλ' ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς
οἰκοδεσπότης τῶν μόνον, ὅπως κατακλίνωνται ἐν αὐτοῖς. Ὁ οἰ-
κογενειακὸς βίος εἶχεν ἐκλείψει καθ' ὅλοκληρίαν, αἱ δημόσιαι
δὲ καὶ ἰδιωτικαὶ λέσχαι ἦσαν τὰ μόνα κέντρα, ἐν οἷς συνη-
τῶντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες πάσης κοινωνικῆς τάξεως. Αὐτοὶ οἱ
εὐγενεῖς, αὐτοὶ οἱ ἄρχοντες ἐδέχοντο ἐν τῷ οἴκῳ τῶν τὰς ἐρω-
μένιας τῶν υἱῶν τῶν, οἵτινες ἐκφυλάττοντο οὕτω κατέστρεφον
ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἅπασαν τὴν πατρικὴν περιουσίαν, στιγ-
ματίζοντες τὸ ἔνδοξον ὄνομα τῶν πατέρων τῶν.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως ταύτης, ἣς συνέπεια
ὑπῆρξεν ὁ θάνατος, ἡ κατάπτωσις τῆς μεγάλης καὶ κραταιᾶς
Βενετίας, διαλάμπει, ὡς ἀδάμας πολῦτιμος, ὃν ὁ περιβάλλον
τὴν Ἐνετικὴν κοινωνίαν βόρβορος δὲν κατίσχυσε νὰ ἀμαυρώσῃ,
ἡ Ἰουστίνια Ρενιέ-Μικιέλ, ἣτις μετὰ τῆς ἡμετέρας Θεοτόκη κλείει
καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν διαπρεπῶν τῆς Ἐνετίας γυναικῶν.

Διδάσκαλοί της ὑπῆρξαν ὁ Καισαρότης Ἑλληνοστῆς καὶ φι-
λόλογος διαπρεπής, ὁ Ἰησοῦιτης Σαβέριος Βιτινέλης, ὁ ἱστορι-
κὸς Ἰάκωβος Φιλιάσης, ὁ ἔξοχος Κανόδας, ὅστις ὑπῆρξε καὶ ὁ
ἐπιστηθιώτερος τῶν φίλων της. Καὶ ἦτο πρότυπον μεγαλο-
φυοῦς μαθητριάς, καίτοι ἔγγαμος ἦδη, διότι κόρη ἐξεπαιδεύθη
εἰς μικρὸν οἰκοτροφεῖον εὐγενῶν, διδασθεῖσα τὴν Γαλλικὴν καὶ
Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἡλέχιστα ὁμῶς τὴν Ἰταλικὴν. Δὲν ἦτο φι-
λάρεσκος, ἀλλ' οὔτε ἡγάπα τὴν πολυτέλειαν, ὡς αἱ τῆς Ἐνετίας
εὐγενεῖς. Ποῖος τὴν εἶδε, λέγει ἡ Ἰσαβέλλα Θεοτόκη, κατὰ τὰ
πρωτὰ της ἔτη, φέρουσαν ἄλλο ἔνδυμα ἢ ἐκ λινοῦ τοιοῦτον, καὶ

* Biposta alla lettera del signor Di-Chateaubriand sopra Venezia.
Stamperia Rosa 1806.

ἄλλο κόσμημα ἢ ρόδα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς; Ἐορτὴν τινὰ τῶν
γενεθλίων της ἐπεσκέφθη αὐτὴν εὐγενὴς κυρία, φέρουσα πολυ-
τιμον ἔνδυμασίαν τῆς Αὐλῆς. Ἐλησμόνησεν, εἶπεν ἡ Ρενιέ, ὅτι
ἔνδυμα τῆς ἰδικῆς μου Αὐλῆς εἶναι ἐν τρίτινον φέρεμα.

Τόμοι ὀλόκληροι ἐγράφησαν ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως
τῆς Ἰουστίνης Ρενιέ-Μικιέλ, ἐξ ἧν θέλομεν ἀνθολογήσει τὴν ἐν
τῷ προσεγεῖ φύλλῳ δημοσιευθεσομένην βιογραφίαν της.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

(ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων).

Ὁ Ὀκτώβριος, ὁ πρόδρομος οὗτος τοῦ χειμῶνος ἀνοίγει τὰς
θύρας τῆς Βουλῆς, τὰς θύρας τῶν θεάτρων καὶ τὰς θύρας τῶν
σχολείων.

Ἐκεῖνο βεβαίως, ὅπερ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σᾶς ἐνδιαφέρει καὶ
ὅπερ σχετίζεται περισσότερον μὲ τὸ γυναικεῖον φύλον εἶναι ἡ
ἐναρξίς τῶν σχολείων καὶ Πανεπιστημίων, ἐν οἷς κατ' αὐτὰς ἡ
γυνὴ βαίνει ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν ἄνδρα διαφιλονεικοῦσα
συνεχέστατα πρὸς αὐτὸν τὰ πρωτεῖα. Τινὲς ἐδοκίμαζαν νὰ τὴν
πολεμήσωσιν ἐν τῷ νέῳ τούτῳ σταδίῳ, οἱ λογικώτεροι ὁμῶς
ἀπεφάνθησαν ὅτι προτιμότερον νὰ διακρίνηται αὕτη ἐν τοῖς λυ-
κειοῖς καὶ Πανεπιστημίοις. Ἡ ἐν ταῖς αἰθούσαις, ἐν τοῖς κα-
ταστήμασι τοῦ συρμοῦ καὶ ἐν τοῖς κακουροδοκείοις.

Κατὰ τὴν κατ' αὐτὰς δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν ἐν διαστή-
ματι τῆς τελευταίας δεκαετίας ἰδρῦθησαν ἐν Γαλλίᾳ εἴκοσι τρία
λύκεια θηλέων καὶ ἔνδεκα κολλέγια. Εἰς τὰ τριάκοντα τέσσαρα
ταῦτα δημόσια ἐκπαιδευτήρια τῆς μέσης θηλείας παιδεύσεως
φοιτοῦσι 10,403 νεάνιδες.

Εἰς ποίαν τάξιν κοινωνικὴν ἀνήκουσιν αἱ μαθήτριάς αὐταί;
Ἦθελέ τις πιστεύσει ὅτι πλούσιοι γονεῖς διατιθέμενοι ἀφθονα
τὰ μέσα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεως τῶν θυγατέρων
τῶν χορηγοῦσιν αὐταῖς πλήρη γυμνασιακὴν παιδείαν. Πλάνη!
Ἡ πλουσία ἀστικὴ τάξις ἐμμένει ἐν τῇ ἀμαθείᾳ της, μόναι δὲ
αἱ θυγατέρες τῶν μικροῦ παλλήλων καὶ ἐμπόρων ἀποτελοῦσι τὸν
ἀριθμὸν τῶν γυναικῶν λυκείων καὶ κολλεγίων μας.

Αἱ ἀσταὶ μητέρες εἶναι ἀντίθετοι καὶ καταπολεμοῦσι τὴν ἀ-
νωτέραν μόρφωσιν τῶν γυναικῶν. Ἐπιμένουσι νὰ ἀνατρέψωσι
τὰς θυγατέρας τῶν κατὰ τὴν ἀνατροφὴν, ἣς καὶ αὐταὶ ἔτυχον,
μὴ ἀντιλαμβάνόμεναι εἰσέτι ὅτι ἡ σημερινὴ κοινωνία ἀπαιτεῖ
παρὰ τῆς γυναικὸς πολλὰ περισσότερα ἢ κατὰ τοὺς ἰδικούς τῶν
χρόνους.

Θέλουσιν ἰδίᾳ αἱ μητέρες αὐταὶ τὰς θυγατέρας τῶν κομψῶν
καὶ φιλαρέσκους, καὶ ἐπιμένουσι εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι γυνὴ κύ-
πτουσα ἐπὶ τοῦ γραφείου της ἀπὸ πρωῆς μέχρι ἑσπέρας, δὲν
δύναται νὰ σφίγγῃ τὸν στήθος τῆς εἰς τρόπον, ὥστε νὰ
προκαλῆ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀνδρῶν διὰ τὴν γραφικὴν λεπτό-
τητα καὶ ἐλαστικότητα τοῦ σώματός της.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῶν
μωρῶν αὐτῶν ἰδεῶν γηραιὸς συγγραφεὺς συνέταξε πίνακα τῶν
ἀσθενειῶν, αἵτινες προκύπτουσιν ἐκ τῆς πίστεως τῶν ὀργάνων
διὰ τῆς ὑπερβολικῆς συσφίξεως τοῦ στηθοδέσμου.

Παραθέτομεν δι' ἐκείνας ἐκ τῶν ἀναγνωστριῶν σας, αἵτινες
ποιοῦνται κατάχρησιν τοῦ στηθοδέσμου περιλήψιν τοῦ πίνα-
κος τῶν ἰσημάτων τούτων: ἀποστήματα, ἐξασθένεισις τῆς ὀ-
ράσεως, τῆς φωνῆς καὶ τῆς ἀντιλήψεως, ἀνευρυσμός, ἀποπλη-
ξία, γενικὴ ἀδυναμία τῶν ὀργάνων, παθήσεις τῆς καρδίας, κε-
φαλαλγία, κωλικόπονοι, ἐγκεφαλικαὶ συμφορήσεις, φρικώδεις
δυσκολίαι ἐν τῷ τοκετῷ καὶ παραμύρφοις τῆς κεφαλῆς ἢ τῶν
λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος τοῦ παιδός, ἐκτρώσεις, ἔλλειψις γά-

λακτος, κύρτωσις τῆς σπονδυλικῆς στήλης, γαστροεντερίτις,
ὀσμώδης ἀποφορὰ, αἰμορραγία, ἥπατιτις, ὑποχονδρία, ὑστε-
ρισμοί, δυσπεψία, ὀδονταλγία καὶ πτώσεις τῶν ὀδόντων.

Μεθ' ὅλην τὴν φρίκην, ἣν ἐμποιεῖ ὁ πίναξ οὗτος οὐδεμίαν
γυναῖκα τρομάζει. Προκειμένου περὶ ἀνοήτου παραδόσεως, ἡ-
τις χαρακτηρίζει χαρίεσσαν τὴν μὲ λεπτὴν ὄσφον γυναῖκα,
αὕτη καταφρονεῖ εὐγενῶς τὴν ὑγείαν της καὶ πίπτει ἡρωϊκώ-
τατα θῦμα τῆς μεγάλης ταύτης διὰ τὴν ἀμβλείαν διάνοιαν
της ιδέας.

Παρίσιος.

Μαρία Βεάρ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΗΣ ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΜΗΤΕΡΑ

Τέλος ὁ μετὰ τόσης ἀνυπομονησίας ἀναμενόμενος ἄγγελος
ἐγεννήθη καὶ εἶναι κόρη! Διπλοῦς λόγος διὰ νὰ εἶναι ἄγγε-
λος! Τί ὠραῖον πρᾶγμα θὰ εἶναι θυγάτριον μόλις γεννηθὲν, μεθ'
ὅσα καὶ ἂν λέγῃσι περὶ τῆς ἀσχημίας τῆς βρεφικῆς ἡλικίας!

Ἀσχημον τὸ μικρὸν αὐτὸ ἐκ ροδίνου κηροῦ πρόπλασμα, τὸ
εὐπλαστον καὶ τρυφερόν, ἐφ' οὗ ἦδη σκιαγραφεῖται ἡ λεπτο-
φυῆς μορφή μελλούσης τινὸς τροπαιοῦχοῦ Ἀφροδίτης ἢ Ἀθη-
νάς γλαυκώπιδος μὲ χρυσοῦν κράνος. Ὡ! τὸ ὠραῖον ἡμίκλει-
στον καὶ ἀχρωμάτιστον ἀνθύλλιον! Ὡ! τὴν ὠραίαν καὶ ἀσπιδον
ἀηδόνα, ἣτις ἦλθε νὰ ψάλλῃ τὴν αὐγὴν τοῦ ἀπριλίου τῆς
ζωῆς σου!

Καὶ εἶπέ μοι ἦδη. Ἐμπιστεύθητι πρὸς ἐμὲ καὶ μόνην. Δὲν
εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ὠραῖον αὐτὸ πλασματικὴ ἀγαπᾷ ὑπὲρ πάντα
ἄλλον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ; Πρόσεξε μὴ ἐμπιστευθῆς τοῦτο
εἰς τὸν σύζυγόν σου! Δὲν θὰ σὲ ἐνοήσῃ, καλὴ μου φίλη! εἶ-
ναι τόσῳ ἐγωῖσται οἱ ἄνδρες! Ἀλλὰ, μεταξύ μας, δυνάμεθα νὰ
ὁμολογήσωμεν πόσον μηδαμινὰ εἶναι τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πάθη τῶν
ἀνθρώπων ἀπέναντι τοῦ ὑψίστου τούτου πάθους τῆς ὑπερτάτης
στοργῆς τῆς μητρὸς πρὸς τὸ τέκνον.

Ἡ μητρικὴ ἀγάπη, ἡ ἀγάπη αὕτη τοῦ πλάστου πρὸς τὸ
πλάσμα τοῦ ἀρῦεται ἐκ τῆς ἀπειριόριστου ἰσχύος τῆς μυστη-
ριώδους φύσεως τῆν ὑπερανθρώπινον καὶ ὑπερφυσικὴν δυνάμιν
της, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιβλητικωτάτη ἐκδήλωσις ἐγκρατεῖ ἐν τῇ
διαρκείᾳ καὶ τῇ αἰωνιότητι.

Ὅταν πᾶσα ἄλλη στοργὴ, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἰσχυρὰ, ἐξασθενῇ
ἢ τοῦλάχιστον ἀποχρωματίζεται καὶ χωρὶς τὴν παρόδῳ τοῦ
χρόνου, μόνη ἡ μητρικὴ στοργὴ μένει ἀκατάβλητος, μὴ θνή-
σκουσα καὶ σθεννυμένη καὶ ὅταν ἔτι τὸ παιδίον σβεσθῇ καὶ ἀ-
ποθάνῃ. Ὡ! πόσαι δὲν κλαίουσι τὸ μικρὸν, τὸ ὁποῖον ἠλπίσαν
μόνον ὅτι θὰ ἀποκτήσωσι, καὶ ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ταύτης τόσα ὠ-
ραῖα καὶ τερπνὰ ἔπλασαν ὄνειρα.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς, φίλη μου, ὅτι αἰσθάνεσαι ἐν τῇ ψυχῇ σου
τὰ αἰσθήματα ταῦτα σήμερον, ὅτε ἀναπαύεται εἰς τοὺς κόλπους
σου ὁ θησαυρὸς αὐτός, τὸ θαυμάσιον αὐτὸ δημιούργημα σου,
καὶ ὅτι εἶσαι ἐτοιμὴ νὰ θυσιάσῃς εἰς τὸν βωμόν του πάντας
καὶ πάντα. . . καὶ ἐκεῖνον ἔτι! Αἶ! ὡς τὸ ὁμολογήσωμεν, φί-
λη μου! Καὶ ἡ ὁμολογία μας αὕτη ἔστω τὸ στέμμα καὶ τὸ
σκήπτρον μας ἡμῶν τῶν ἀληθῶν γυναικῶν, τῶν ἀγνῶν καὶ ὑ-
γῶν τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ πνεῦμα δεσποινῶν, αἵτινες ἐγεννήθημεν
διὰ τὴν δόξαν τοῦ οἴκου καὶ ὄχι διὰ τὰς ἐρωτικὰς παστάδας.
Εἴμεθα αἱ ἐστιάδες τοῦ πυρός, ἐν ᾧ καίει ἡ φλόξ τῆς ζωῆς.
Εἴμεθα αἱ ἐνδοξοὶ ἀλλὰ καὶ ἀγρυπνοὶ φύλακες τῆς παιδικῆς
κοιτίδος. Ἀγαπῶμεν τὸν ἄνδρα διὰ τὰ τέκνα μας καὶ τὰ τέκνα
μας ὑπὲρ πᾶν ἄλλο.

Ἐὰν ἡ ἀγάπη αὕτη ἀπέβαινε τὸ σύμβολον τῆς πίστεως διὰ
τὴν ἐκπίπτουσαν ὀλονὲν γυναῖκα τῶν νεωτέρων χρόνων, νομίζω

ὅτι θὰ ἐπροχωροῦμεν μεγάλοις βήμασιν ἐν τῇ ἀναγεννήσει τοῦ
ἔθνους μας, ἐν τῇ αὐξήσει καὶ ἐξασφαλίσαι τοῦ ὕλικου καὶ ἡ-
θικοῦ μεγαλείου του.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τοῦτο θὰ μᾶς μετέβαλλεν ὀλίγον. Ὁ οἶκος
θὰ καθίστατο σοβαρώτερος. Θὰ περιεῖγεν ὀλιγωτέρας καὶ στενο-
τέρας αἰθούσας, διότι τὸ παιδικὸν δωμάτιον θὰ ἦτον εὐρύτερον
καὶ ὠραιότερον τῆς οἰκίας. Αἱ σφηκοειδῆς ὀσφύες, αἵτινες βα-
σιλεύουσι σήμερον θὰ ἔχον τὴν ἀτρακτοειδῆ ἐλαστικότητά
των, ἀλλὰ θὰ ἀπέκτων πλαστικὴν στοργυλότητα, συμφωνοτέ-
ραν ἄλλως πρὸς τὴν χάριν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ τύπου. Δὲν
θὰ διεξέγγυνοπλέον, οἱ σύζυγοι, διότι τὸ συμφέρον τῶν τέκνων θὰ
κατεῖχεν ἐν πᾶσι τὴν πρώτην θέσιν. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ θὰ ἤρχιζε
βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον νὰ ἀρέσκηται εἰς τοιοῦτον οἶκον καὶ
οἱ ἀσπώτεροι ἔτι δὲν θὰ ἀπέφευγον αὐτόν, ἂν ὄχι δι' ἄλλο, τοῦ-
λάχιστον διότι θὰ εὕρισκον διαφορὰν μετὰ αὐτοῦ καὶ τῶν
ἄλλων ἐκείνων οἴκων, ἐν οἷς σήμερον ἀφήνουσιν ὑγείαν καὶ πε-
ριουσίαν, μετὰ τῆς νομίμου γυναικὸς καὶ τῆς ἄλλης. . . .

Σήμερον ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα ἡ αὕτη πολυτέλεια, οἱ αὐ-
τοὶ τρόποι, ἡ αὕτη γλῶσσα, τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐλαττώματα. Ἡ
ἐντιμὸς γυνὴ πίπτει ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν παγίδα, ἣν
τῇ ἔστησεν ἡ ἄλλη. . . Εἶναι καιρὸς νὰ συνέλθωμεν. Μόλις
προφθάνομεν νὰ ἀνακτήσωμεν τὸ σκήπτρον καὶ τὴν καταρρέου-
σαν βασιλείαν μας. Καὶ δὲν θὰ κατορθώσωμεν τοῦτο ἢ ἀνα-
κηρυττόμεναι ἀντιβασίλισσαι τοῦ παιδός — βασιλέως παρὰ τὸν
θρόνον τούτου: τὴν παιδικὴν κοιτίδα.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἰσθάνομαι ὅτι καὶ σὺ κατὰ τὴν στιγ-
μὴν ταύτην, καίτοι στερουμένη τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὑπερηφάνου
τῆς μητρὸς τίτλου;

Ἡ ἀγαπῶσά σε

Η ΓΥΝΗ ΕΝ Τῇ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

τοῦ Κου Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

Α'.

Ἐν τῇ ὡς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν μὲν τῆς ἀληθείας κριτικῶ-
τάτῃ ὡς πρὸς τὴν ἀποκάλυψιν δὲ τοῦ ὅλου βίου τῶν Ἀθη-
ναίων ἐπὶ Τουρκοκρατίας γλαφυρωτάτῃ Ἱστορίᾳ τοῦ φίλου τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυρίων Δ. Γρ. Καμπούρογλου, ὁ λογοτέχνης
μὲν καὶ ὁ καλλιτέχνης δύναται νὰ εὕρωσι θέματα ζωντανὰ καὶ
πρωτότυπα, πᾶς φιλότιμος τέρψει καὶ διδασκαλίαν, ἀλλὰ τῇ
γυναικὶ ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐξ αὐτῆς ἐκλεκτοτέρα τροφή.

Ἡ κόρη ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἡ δέσποινα, ἡ χήρα εἶναι τύποι
ἀποστῆλθοντες ἐξ ἀγνότητος: τὴν εὐγενεστέραν ἀνάπτυξιν τοῦ
σώματος ἀντικαθιστᾷ ἡ τρυφερωτέρα διάπλασις τῆς καρδίας.
Ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς γυναικὸς ἐγκρατεῖ ἐν τῇ μαρτυρίᾳ
ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τῆς πίστεως! . . . Εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν
μεγαθυμίαν τῆς γυναικὸς ἐπὶ Τουρκοκρατίας πολλὰ ἡ Ἑλλάς
ὀφείλει. . .

«Τίς θέλει πληροφορηθῆ ἡμᾶς, φράζει ὁ κ. Καμπούρογλου
ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς Ἱστορίας του, περὶ τοῦ ὀνόματος
τῆς ἀποκρουσάτης τὸν μανιώδη Τούρκου ἔρωτα εὐλαβεστάτης
τῆς περικαλλεστάτης νεαρᾶς ἐκείνης Ἀθηναίας, ἣτις ἐπιτεθέντων
κατ' αὐτῆς πανόπων Τούρκων ἐν τῇ οἰκίᾳ της προὔτιμησεν
ἐξήκοντα μαχαίρας πληγὰς ἢ τῆς τιμῆς αὐτῆς τὴν ἀπώλειαν;

Ἡ ἱστορία τῆς μάρτυρος ταύτης ἐκτενῶς ἐν περιηγηταῖς τοῦ
17ου αἰῶνος ἐκτιθεμένη τιμᾷ τὰς Ἀθηναίας τῶν χρόνων ἐ-
κείνων.»

Εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν δὲν ἐτόλμων νὰ θρηνησῶσι τὸν χόριν

παιδιᾶς φονευθέντα, φόβῳ μήπως ἐξοργίσωσι τὸν φονέα· εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ πατήρ ἐμειδία πρὸ τοῦ φονέως τοῦ τέκνου του, κύπτων μετὰ σεβασμοῦ τὴν κεφαλὴν κυρίως, ὅπως κρούσῃ τὴν ἠλλοιωμένην φυσιογνωμίαν του καὶ συμπίεσθι ἐπιτηδείως τὴν ὑπὸ τοῦ πόνου πάλλουσαν καρδίαν του, ἡ ἐκκλησία διὰ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Νέων Μαρτύρων κατεκεραύνου τοὺς «ἀπίστοους Ἀγαρηνοὺς»· ὁ δὲ πιστὸς ψάλλων, ἀφ' ἑνὸς ἠυλόγει τὸν Θεὸν καὶ ἀφ' ἑτέρου κατηράτο τὸν τύραννον... Οἱ Τοῦρκοι οὐδ' ἐνόησαν οὐδ' ἠδύναντο ἕνεκα τῶν προνομίων τῆς ἐκκλησίας νὰ ἐξετάσῃσι, τί ἐν αὐταῖς ἐψάλλετο».

«Λάβετε ἐν χερσίν οἰανδήποτε Ἀκολουθίαν, παρατρέξατε ὅ, τι δὲν ἐνδιαφέρει ὑμᾶς καὶ ὅ, τι κατὰ τὸν σύγχρονον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι εὐρίσκετε μυθῶδες, καὶ ὑπὸ τὸν μάρτυρα τῆς Θρησκείας ζητήσατε τὸν μάρτυρα τῆς Πατρίδος· θαυμάσατε δὲ ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ τεμαχίῳ τὸ ὅλον σύστημα. Τότε θὰ εὕρητε τὸν λόγον, δι' ὃν ὁ δικέφαλος ἀετὸς ἀπὸ συμβόλου ἐθνικοῦ ἐγένετο θρησκευτικόν».

«Τὸ τοσοῦτο νάσυστόλως καὶ εὐχερῶς, χάριν εὐαρίθμων τινῶν ἀναξίων προσώπων, ὑβρίζομενον ῥά σ ο ν, κατακαλύψαν εὐθύς τότε τὴν ἑλληνικὴν πορφύραν, προστατευτικῶς ἀπέκρυψε καὶ διεφύλαξε ταύτην».

«Ἐν τῷ Συνοδικῷ λ. γ. γράμματι, δι' οὗ «συγγραφείσης [τῆς Φιλοθέης Βενιζέλου] τῷ χορῷ τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων γυναικῶν» καθιερώθη ἡ κατ' ἔτος πανήγυρις καὶ τὸ ἐπ' ἐκκλησίας μνημόσυνον ταύτης, φέρεται τὸ ἐξῆς, ὡς δικαιολογητικὸς τρόπον τινὰ λόγος: «Ἐπειδὴ ἐδηλώθη ἀσφαλῶς ὅτι τὸ θεϊότατον σῶμα τῆς ὁσιωτάτης Φιλοθέης... εὐωδίας πεπληρωμένον ἐστὶ καὶ μύρον διηνεκῶς ἐνχειρίζεται, ἀλλὰ καὶ τοῖς προσιοῦσιν ἀσθενέσι τε καὶ δεομένοις θεραπείας τὴν ἴασιν δίδωσιν, ἧτις καὶ ζῶσα νηστείας καὶ ἀγρυπνίας κατατήξασα ἑαυτὴν τέλους τετύχηκεν ἀμύμονος, ὡς γε πλατύτερον τὰ περὶ αὐτῆς ὅ τε κατὰ τόπον ἀρχιερατεύων Ἀθηνῶν Νεόφυτος καὶ ὁ Κορίνθου καὶ ὁ Θηβῶν καὶ πᾶς ὁ ἱερός τῶν Ἀθηνῶν κληρὸς συνάμα τοῖς ἀρχιερεῶσι δι' ἀναφορὰς ἐνουπογράφου ἐπιστώσατο· τούτου χάριν ἔδοξεν ἡμῖν τε καὶ πάσῃ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ τῶν καθιερευθέντων ἐνταῦθα ἀρχιερέων συγγραφῆναι κ.τ.λ.»

«Ἐν τῇ «Ἀκολουθίᾳ» ὅμως καὶ τῷ συνεκδιδομένῳ «Βίῳ» αὐτῆς ἀναγράφονται αἱ κακώσεις, ἃς ὑπέστη καὶ τέλος ὁ θάνατος — τὴν 19 Φεβρουαρίου 1589 — «παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν», διότι ἐπροστάτευσεν σ κ λ ἄ θ α ς ἑλληνίδας, καταφυγούσας εἰς αὐτὴν, ἀφοῦ ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν κυρίων τῶν Ὀθωμανῶν, οἵτινες πλὴν τῶν ἄλλων ἐβίαζον ταύτας ὅπως ἐξομώσιν».

«Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος «Ἀκολουθία» ἐκδοθεῖσα ἐν Βενετίᾳ τῷ 1775 ἔτει, φέρει τὸν τίτλον:

«Ἀκολουθία τῆς ὁσίας μητρός Φιλοθέης τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ψαλλομένη κατὰ τὴν ἸΘ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα συνδρομῆ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἐντιμοτάτου καὶ εὐγενεστάτου Κυρίου Λεονάρδου τοῦ ποτὲ Δημητρίου Καπετανάκη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν».

Περιέχει δὲ καὶ πᾶσαν δυνατὴν λεπτομέρειαν περὶ τοῦ βίου αὐτῆς ἀπὸ τῆς μικρᾶς τῆς ἡλικίας, καὶ πολλὰς ἐνδείξεις, χαρακτηριστικὰς ἐν γένει τῆς καθ' ἣν ἐζησεν αὐτὴ ἐποχῆς.»

«Κατὰ τὰς ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ λοιπὸν πληροφορίας, ἡ Φιλοθέη μονογενὴς θυγάτηρ Ἀγγελου Βενιζέλου, ὠνομάζετο τὸ πρῶτον Ρεβούλα (κατ' ἄλλους ὀρθότερον Ρεγούλα)· ἡ μητὴρ τῆς ἐκαλεῖτο Σοφία. Δωδεκαετίς τὴν ἡλικίαν ἐζητήθη εἰς γάμον καὶ ἠνῆθη τὸ πρῶτον, παρὰ τὰ ἐπικρατοῦντα τότε αὐστηρά

δικαιώματα τῶν γεννητόρων, ἐπὶ τέλους ἑσπερῆς, συζευθεῖσα ἀπανθρώπῳ ἀνδρὶ — οὕτως τὸ ὄνομα δὲν σημειοῦται. — Μετὰ τρία ἔτη ὁ σύζυγός τῆς ἀπέθανεν. Ὡς πλουσιωτάτη καὶ εὐγενὴς ἐζητήτο εἰς δεύτερον γάμον παρὰ πολλῶν, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη. Μετὰ δέκα ἔτη οἱ γονεῖς αὐτῆς ἀπέβιασαν. Τότε ἡ Ρεγούλα οἰκοδομεῖ Παρθενῶνα ἐν ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου (ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ περιγράφεται ὁ εἰς κτήματα καὶ κοσμήματα πλοῦτος τοῦ Παρθενῶνος). Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Παρθενῶνος· ἀπρώτῃ αὐτῆς κεραμένη τὴν κόμην μετωνομάσθη Φιλοθέη, συνεπαγομένη μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὰς θεραπαινίδας, ὅπου εἶχε διατρέβουσα ἐν τῷ Πατρικῷ αὐτῆς οἴκῳ, οὕσας παρ' αὐτῆς προκατηχημένας καὶ προπαρασκευασμένας εἰς τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οὐκ ὀλίγα ἐν τῇ Πόλει περιδλεπομένων Παρθένων ἀσμένους ἀποτασσόμεναι τοῖς προσκαίροις καὶ φθειρομένοις τοῦ Κόσμου τούτου τερπνοῖς καὶ τὸ μοναχικόν ἐνδεδυμένοις Σχημα ὑπὸ Καθηγουμένη τῆ μακαρίᾳ τῆδε ὑπετάσσοντο καὶ ὑπέκουον. . . . » «Νοσοκομεῖα καὶ Ξενοδοχεῖα ὅπου ὀλίγον μακρὰν τοῦ Μοναστηρίου ἔκτισεν, εἶνα ἀρκετὸν τεκμήριον τῆς φιλοκίτριμονος ἐκείνης καὶ εὐπλαγχνικότητος ψυχῆς, εἰς τὰ ὅποια εἰσερχομένη ἡ ἴδια αὐτῆ ἐπεσκέπτετο τοὺς διαφόρους νοσήματι κατεχομένους, οὐ μόνον μὲ ὅλα τὰ πρὸς τροφήν καὶ σωματικὴν ἀνάγκησιν ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ με παραμυθητικὰ καὶ εὐαγγελικὰ λόγια διατρέφοντα τὴν ψυχὴν. . . . » «Ἦσαν δὲ κατ' ἐκείνου καιροῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγαρηνοῦς γυναῖκες αἰχμάλωτοι ἀπὸ διαφόρους τόπους εἰς τὰς Ἀθήνας. . . . Τέσσαρες (ἐκ τῶν αἰχμαλώτων) ἀκούσασα τὴν τῆς Ἁγίας φήμην καὶ εὐκαιρίας τυχεύσαι· ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τοῦς αὐθέντας τοῦς, ὅπου τὰς ἐβίαζον εἰς τὴν τῆς Πίστews ἐξάρτησιν καὶ κατατέφυγον πρὸς αὐτὴν ἡ ὁποία... ἐπαρρητοσε κερὸν ἀρμόδιον εἰς τὸ νὰ τὰς κατευθώσῃ εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν πόλεις... οἱ κύριοι τῶν φυγᾶδων μαθόντες τὰ γενόμενα ὤρμησαν εἰς τὴν κέλλαν τῆς Ἁγίας καὶ ἀρπάσαντες αὐτὴν καίτοι οὕσαν κλινοπετὴ ἡμέρας πολλὰς... τὴν ἔβαλον εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν.

«Τῇ ἐπαύριον πάλιν συνάγεται πλῆθος πολὺ τῶν Ἀγαρηνῶν... καὶ ἐβόων τὸ: "Ἐνοχος θανάτου ἐστὶ" τότε ὁ ἡγεμὼν ἐκβαλὼν τῆς φυλακῆς τὴν Ἁγίαν τῆς ἐπρόβαλε νὰ διαλέξῃ. . . ἦτοι τὸν διὰ ξίφος θάνατον ἢ τὴν ἐξόμωσιν... «Ἐγὼ, λέγει, ὦ ἡγεμὼν, διψῶ νὰ υπομείνω διαφορά εἶδη κολαστηρίων διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ... καὶ μοῦ κάμνεις μεγάλην χάριν, ἂν μίαν ὥραν προτίηται μὲ ἡθέλης ἐξαποστείλῃς πρὸς αὐτόν...»

«Ἄλλὰ τότε τῇ μεσολαβήσῃ ἰσχυρῶν Ἀθηναίων κατεπραυθῆ ὁ βοιῶδας καὶ τὴν ἀπέλευσεν.

Ἐν τοῖς κατόπιν ἐκτίθεται ἡ εἰς Κέα ἀποστολὴ ὑπ' αὐτῆς τῶν τεσσάρων Παρθένων, ἡ ἀξάνουσα καθ' ἑκάστην φήμη αὐτῆς, ἡ προσελθούσας πολλῶν μοναχῶσων καὶ ἡ οἰκοδόμησις παρ' αὐτῆς ἑτέρου Μοναστηρίου ἐν Πατησίοις. Ἐξακολουθεῖ δὲ ὡς ἐξῆς: «Τὸν ἐκ τῆς Ἀγαρ τινὲς τρέφοντες πρὸ πολλοῦ κατ' αὐτῆς μίσος, καὶ ἔθρασαν ἀνείκαστον διὰ τὰς αἰτίας ἐκείνας, ὅπου ἐν προοίμοις εἰρήκαμεν, ἐπῆγαν διὰ νυκτὸς εἰς τὸ ἐν Πατησίοις εἰρημένον Μονῶριον (ἔτυχε δὲ τότε νὰ ἐπιτέληται ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρειοπαγίτου, καὶ ἡ Ἁγία μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν νὰ προσμένωσι τῷ Θεῷ Ναῶ, ὀλονύκτιον ἀκολουθίαν ποιούσαι) καὶ εἰσπηδήσαντες πέντε ἐξ αὐτῶν, ἤρπασαν τὴν Ἁγίαν· καὶ ἀπὸ τὰς περιστάς μάλιστα καὶ τὰ τραύματα τὴν ἄφησαν σχεδὸν ἡμιθανή· Ἡ δὲ, ἐπὶ τούτῳ πολλὰς εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμφασα, μετ' ὀλίγον καιρὸν τῶν πληγῶν ἐκείνων ἐδέξατο τὸ μακάριον τέλος...»

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ

*Ἡ δεσποινὴς Willington Lathbury, ἧτις θριαμβευτικῶς συνεπλήρωσε τὰς ἀρχαιολογικὰς σπουδὰς τῆς ἐν Ὁξφόρδῃ, ἀνήγγειλεν ὅτι θέλει δώσει τρεῖς διαλέξεις ἐπὶ ὑποθέσεων ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἐν τῷ Βρεττανικῷ μουσεῖῳ.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς πρώτης διαλέξεως τῆς ἔσται: ἡ γυναικεία ἐνδυμασία καὶ οἱ στολισμοὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ρήτωρ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς διαλέξεως θὰ φέρῃ ἀρχαίον Ἑλληνικὸν ἐνδυμα, ὅπερ θὰ ἐξάρῃ ἀναντιρρήτως ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ ἡ γραφικότητι του τὴν φυσικὴν καλλονὴν καὶ τὸ ραδιῶν ἀνάστημα τῆς νεαρᾶς ἀρχαιολογίου.

Ἡ δευτέρα διάλεξις τῆς πραγματευθήσεται τὰ κατὰ τὸν γάμον καὶ τὸν βίον τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων, ἡ τρίτη δὲ: ἰδέαι καὶ παραδόσεις ἐπὶ τοῦ θανάτου ἐν Ἑλλάδι καὶ ἦθη καὶ ἔθιμα ἀναγόμενα εἰς τὰς κατὰ τὸν θάνατον τελετὰς.

Αἱ διαλέξεις αὗται θὰ φέρωσι πρακτικὸν καὶ τερπνότερον χ

ρακτῆρα, καθιστάμεναι ἰδίᾳ καταληπτὰ διὰ τῆς ἐπιδείξεως ἀντικειμένων εἰλημμένων ἐκ τῶν ἀρχαιολογικῶν αἰθουσῶν τοῦ Μουσείου καὶ συλλογῆς φωτογραφιῶν τῆς δος Lathbury συλλογῆς ὠραιότητος, πλουτισθείσης κατὰ τὰς τελευταίας περιηγήσεις τῆς ἀρχαιολογίου ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν ἐλευθέραν καὶ δούλην Ἑλλάδα.

ΤΗ ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΟΥ ΕΞΑΔΕΛΦΗ Ο. Π.

Ὁμοιάζεις μὲ τὸ κρίνον, ἔχεις τὸ λευκὸν τοῦ χρωμα· Σὲ στολίζει ὡς ἐκεῖνον ἀθωότητος στολή. Διαφαίνεται ἡ ἀγνότης εἰς τὸ καστανόν σου ὄμμα Κ' ἡ αἰδὼς τὰς παρεῖας σου χρωματίζει ἡ δειλὴ.

Λάμπουν εἰς τὸ μετωπὸν σου εὐφυσίας τὰ σημεῖα, Καὶ ἡ εὐφυσία εἶνε δῶρον μέγα τ' οὐρανοῦ. Ἐκ τῶν τόσων σου χαρίτων ἡ ἡψίστη εἶνε μία, Ἡ τῆς κρίσεως εὐθύτης· ἡ διαύγεια τοῦ νοῦ.

Γέλως παιδικὸς στολίζει τὰ κοράλλινά σου χεῖλην· Γέλως ὅστις τῆς καρδίας ἀγαθότητα δηλοῖ. Ἡθικὴ καὶ ἐργασία εἶν' τὸ ἐμβλημα σου, φίλην, Ἐμβλημα τοιοῦτον ἔχει ἡ παρθένος ἡ καλή.

Ἀγαθότης, εὐφυσία καὶ ἡ δροσερὰ νεότης Εἶνε κόσμος ὃν φθονοῦσι καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτοῖ. Καὶ μὲ πλοῦτον ἠνωμένη δὲν σοὶ λείπ' ἡ ὠραιότης, Ὡστε κτῆμα ἰδικόν σου εἶνε πᾶσα ἀρετή.

Κρυσταλλία Χρυσοθέρη.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ Κου ΡΑΔΟΥ

Δὲν ἦτο διάλεξις κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τῆς λέξεως σημασίαν, οὔτε ἔφερε τὸν συνήθη χαρακτῆρα τῶν δημοσίων ἀναγνωσμάτων. Ἐλείπον ἄλλως καὶ ἡ μετ' ἦθους ἀπαγγελία καὶ τὰ ρητορικὰ σχήματα καὶ αἱ τετορευμένοι φράσεις καὶ τὸ ἐπιτετηθευμένον ὕφος.

Ὁ κ. Ράδος ἐκάλεσε τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ φίλους τινὰς τῶν γραμματῶν, ἵνα δώσῃ λόγον πρὸς τοὺς πρώτους τῶν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συναδελφῶν του πεπραγμένων ἐν τῷ ἐν Γιουργεῖῳ συνεδρίῳ τῶν φοιτητῶν, ἔνθα οὗτοι ἐξελέγησαν νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τὴν ἑλληνικὴν Ἀκαδημαϊκὴν νεότητα.

Εἶχε μερικὰς προχέριους σημειώσεις τοῦ ἐκτελεσθέντος προγράμματος τοῦ συνεδρίου καὶ τὰς σημειώσεις του αὐτὰς ἀνέγνωσεν ἀφελῶς καὶ ἐπιχαίριως, τόνισας ἰδίᾳ καὶ ἐξάρας τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ἐν οἷς ὁ πατριωτισμὸς διέδιδε τὸν θερμὸν καὶ ζωογόνον σπινθῆρα εἰς τὰ νεανικὰ τοῦ ρήτορος στήθη, εἰς τὴν εὐγενὴ αὐτοῦ διάνοιαν.

Ἡ ἰδέα του περὶ φοιτητικῆς ὁμοσπονδίας τῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου, πρωτοστατούντων τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν, ἐὰν ριζοβολήσῃ, θὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνι-

σμοῦ. Ἡ νεότης, ἡ πλήρης ζωῆς καὶ σφρίγγους θαλερὰ νεότης, κατέρχεται οὕτω, τῇ εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Ράδου, αὐτοκλήτος εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ διεθνοῦς πολιτικοῦ ἡμῶν βίου, μὲ τὴν δύναμιν νὰ πράξῃ πολὺ περισσώτερα τῶν ὄσων ὑπόσχεται.

Ὡς ἐν τῇ διαλέξει του ὁ κ. Ράδος ἀνήγγειλε, προσεγγῶς θέλει προβῆ εἰς ἱστορικὴν δημοσίευσιν πάντων τῶν ἀναγομένων πρὸς τὸ διεθνὲς φοιτητικὸν συνέδριον τῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου.

Η ΘΕΡΜΗ ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἔγραφέ που ὁ καθηγητῆς Πέτερ, ὅ, τι καθιστᾷ τὴν ὑδροθεραπείαν ὑπερέραν πάσης ἄλλης, εἶναι ἡ μὴ εἰσαγωγὴ φαρμάκων ἢ μᾶλλον δηλητηρίων ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ, ὅστις μετὰ τὴν ὑδροθεραπευτικὴν δίαιταν μένει οἷος ἦτο πρότερον, χωρὶς οὐδὲν μόριον αὐτοῦ νὰ καταστραφῇ.

Πλὴν τῆς διὰ τῆς ψυχρολουσίας καὶ τῶν λουτρῶν ἀναγρᾶφείσης ἤδη θεραπείας, ὑπάρχει καὶ ἡ διὰ θερμοῦ ὕδατος τοπικὴ τοιαύτη. Ἡ κεφαλαλγία, ὁ συνήθης κεφαλόπονος θεραπεύεται πάραυτα διὰ τῆς ἐπιθέσεως ἐπὶ τοῦ αὐχένος καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν ρινομάκτρων βεβρεγμένων ἐντὸς ζέοντος ὕδατος. Εἰς τοὺς πόνους τοῦ στομάχου ἐν ρινομάκτρον βεβρεγμένον ἐντὸς ζέοντος ὕδατος ἀποσφιγγόμενον ταχέως καὶ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ στομάχου καταπαύει πάραυτα τοὺς πόνους. Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καταπραῦνονται καὶ αἱ ὀδονταλγίαι καὶ ἰσχυραὶ νευραλγίαι. Τέλος ἐν τεμάχιον φλανέλας βρεγμένον διὰ θερμοῦ ὕδατος καὶ ταχέως ἀποσφιγγόμενον, ἀποθέτετε περὶ τὸν λαιμὸν παιδὸς προσβεβλημένου ὑπὸ λαρυγγίτιδος ἢ ὑπὸ ψευδοκκοκῦτου. Μετὰ πέντε ἕξ λεπτὰ παρατηρεῖται καταφανεστάτη βελτίωσις.

Χλιαρὸν ὕδωρ λαμβανόμενον εἰς γενναίαν δόσιν ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς κατακλίσεως ἀποβαίνει εὐεργετικὸν φάρμακον κατὰ τῆς δυσπεψίας.

Ἴδου αἱ κυριώταται ἀσθένειαι, ἃς δυνάμεθα ἐν τῷ μέλλοντι νὰ θεραπεύωμεν ἀπλοῦστατα διὰ χλιαροῦ ἢ ζέοντος ὕδατος.

Μαρία Ὁμορὲ ἰατρός

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΕΘΑΜΕΝΗΣ

Ζητούμεν πολὺ μακρὰν τὴν ποίησιν ὅτε τὰ ἀπλοῦστερα συμβῆντα τῆς ζωῆς ἀρκούσι πολλὰκις ὅπως παρουσιάσωσιν αἴφνης αὐτὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, τοῦτου ἕνεκα οἰκτερῶ εἰλικρινῶς ἐκείνους, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην τοῦ τρίποδος τῶν Ἀρχαίων ὅπως ἐμπνευσθῶσιν! Ὁμοιάζουσι πρὸς ἀνθρώπους ζητοῦντας διόπτρας, ἵνα θαυμάσωσι τὴν λαμπρότητα τῶν οὐρανῶν!

Συμβαίνει ἐνίοτε, ὅστε αἱ μέλλον ἄεστοι φύσεις, ἐκεῖναί, ἃς θὰ ἐξελέμβανέ τις ὡς χυδαίας νὰ φέρωσιν ἐν αὐταῖς ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπεκράτησε συνήθεια νὰ ἀποκαλῶμεν ἐσωτερικὸν σπινθῆρα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἐλάχιστον κτύπημα ἀρκεῖ ὅπως κάμῃ νὰ ἀναπηδήσῃ ἐκτὸς αὐτῶν ἡ λάμψις τῶν αἰσθημάτων των.

II

Τὸ ἀκόλουθον μοὶ συνέβη ἐν Λυὸν πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν. Ἐπὶ τῆς κρηπίδος τοῦ Σῶν (Saône) ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως καὶ ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ ὄρου Φουρβιέρ, ὑπάρχει φωτογραφεῖον, τὸ ὅποτον ἀπολαύει ποῖας φήμης. Ἄγνοῦ τίνας τρόπον ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ προσελκύσῃ τὴν ὄλιαν εἰδικὴν ταύτην πελατεῖαν του, οὐχ ἦττον οὐδὲν ἀληθέστερον τοῦ ὅτι πάντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τῶν περιχώρων εἰς ἀπόστασιν περιφερείας πέντε χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Λυὸν, πρὸς αὐτὸν ἀλανάστως ἀπευθύνονται, προκειμένου περὶ ἐνθυμημάτων καὶ οἰκογενειακῶν φωτογραφιῶν. Ἐγὼ αὐτός, τῇ αἰτήσει των, εἶχον ὀδηγήσει ἐκεῖ πολλοὺς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐξοχῆς καὶ οὗτοι εἶχον καταρθώσει νὰ σχετισθῶ μετὰ τοῦ ἐν λόγῳ φωτογράφου. Μεθ' ὅλην τὴν σურρῆν των ἐπισκεπτῶν καὶ τὴν ἀφθονίαν τῆς ἐργασίας δὲν εἶχον οὕσας πλησίον του ἄλλους βοηθοὺς ἐκτὸς τῶν δύο υἱῶν του. Δὲν ὠμοιάζε, βλέπετε, κατὰ

τούτο τους συναδέλφους του των Παρισίων, οτινες αποκτώσι φήμην διὰ τῶν χειρῶν ἀνωμόμων ὑπαλλήλων.

Ἐἶχον ἔλθει κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅπως ζητήσω τὰς φωτογραφίας ἐκμισθωτοῦ τινὸς ἐπαύλευς τῶν περιχώρων ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, ἂν θέλητε, ἀλλ' ἀλοκότητος κράματος ἀνυπομονησίας καὶ φλέγματος. Ἀπὸ πενήντα πέντε ἐν-αυτῶν, καθ' ὅσους ὁ καλὸς οὗτος ἀνθρώπος ἐτίμα διὰ τῆς παρουσίας του τὸν κάτω δῶδ κόσμον, δὲν τῷ εἶχεν ἐπέλθει ἡ σκέψις νὰ διατηρήσῃ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ὅτε αἰφνης παρεσύρθη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας του νὰ μιμηθῇ τὸν ἐπ' ἀδελφῆ γαμβρόν του, φωτογραφούμενος καὶ αὐτός. Ἐκτοτε μὴν ἡ ἐβδομάς δὲν παρήρχετο χωρὶς νὰ μοι γράψῃ ὅπως μοι ζητήσῃ νέαν τινὰ δωδεκάδα φωτογραφιῶν του.

III

Περιεφερόμην ἀσκόπως ἐντὸς τῶν δύο ἢ τριῶν μικρῶν αἰθουσῶν τοῦ πέμ-που πατώματος, τὰ παράθυρα τῶν ὁποίων εἶχον πληκτικὴν θέαν ἐντὸς ἐσω-τερικῆς αὐλῆς. Ἡ αὐλὴ αὕτη ἐπαρουσίαζεν ὄψιν αὐλῆς μοναστηρίου μετὰς εὐρείας διαστάσεως τῆς, τὰς πλατείας βαθμίδας τῶν εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας κλιμακῶν τῆς καὶ τὰ περιβάλλοντα αὐτὴν περιστάσια. Ὁ κ. Βερναδᾶ εἶχεν ἐγκαταστήσει τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν στοάν των δοκιμῶν του εἰς τὸ ἔκτον πάτωμα εἰς μέρος ἐνθα ἄπλετον εἰσέρχεται τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Δύναται τις ἀναμφιβόλως ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἐνθα τὸ κοινὸν ἀναμένει φωτο-γράφον τινὰ νὰ ἀποθῇ ἐντυπώσεις λίαν διαφόρους, ἀλλὰ δὲν διατάζει νὰ ἀποφανθῇ ὅτι ἐνταῦθα ἡ μελαγχολία εἶναι τὸ ἀσθημα, ὅπερ κυριαρχεῖ πάντων τῶν ἄλλων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ἓνα φωτογράφον, ἄνευ τῆς ἰδιαίτερας ἀδείας τῶν οἰ-κογενειῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναρτήσῃ ἐν τῷ ἐν λόγῳ δωμάτιῳ τὴν εἰκόνα ζῶντος προσώπου, τὸ ὅποιον ὁ πρῶτος τυχὼν θὰ ἠδύνατο νὰ ὀνομάσῃ. Εἰς Παρισίους, ἐνθα πλεονάζουσι τὰ ἔξοχον δημοσίαν θέσιν κατέχοντα πρόσωπα, δὲν λείπεται κεφαλαί, τὰς ὁποίας νὰ ἀναρτήσῃ τις, δίκην ταπισερίας, πέ-ριξ παντὸς φωτογραφείου, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ οἱ ἄνθρωποι εἰσι πολλοὶ μὲλλον μοι ἀγγίξοι. Εἰς τὴν Λυὸν εἰδώς ἀποφασίζει μὲν τις εὐκόλως νὰ φωτογρα-φῆτῃ χάριν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του, πᾶν ὅμως, ὅτι ὅσες δημοσιότητες προκαλεῖ πάντοτε ἀκατανίκητον ἀποστροφήν.

Διανοοῦμην ὅθεν, οὐχὶ ἄνευ τινὸς μελαγχολίας, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ὁρο-σερῶν καὶ φιλομειδῶν αὐτῶν μορφῶν, ἑτέρων προσηγῶν καὶ σοφῶν, τῶν προσώπων αὐτῶν τέλος τῶν ἐκπροσωποῦντων τὴν ζωὴν καὶ τὴν υἰεῖαν, εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν ζωὴν. Διὰ παραδόξου δὲ φρεναπάτης, μόνος ὡς εὐρέθην ἐν-τὸς τῆς μικρᾶς ταύτης αἰθούσης, ἐνόμισα ὅτι εὐρισκόμην ἐντὸς νεκροταφείου καὶ ὅτι οἱ νεκροὶ αὐτοὶ μετ' ἡτέρον ἐκ τοῦ βῆθους τῶν ἡμιανοικτιῶν τά-φρων των.

IV

Ἀπεσπῆσθην τῶν πενήθμων τούτων σκέψεων ὑπὸ τῆς εἰσόδου νέας τινὸς πε-λάτιδος.

Ἡ παρουσίας ἐγένετο ἀπλούστατα.

Εἰς τὴν κλιμακᾶ, ἐπὶ τῆς θύρας, ὁ φωτογράφος ἐφρόντισε νὰ ἐγκαρᾶξῃ ἐπὶ χαλκίνης πλακῶς τὴν ἐξῆς διπλὴν εἰσοπήσιν:

Στρέψατε, παρακαλῶ, τὸ κομβίον.

Εἰσελάθετε χωρὶς νὰ κτυπήσῃτε.

Ὁ κ. Βερναδᾶ διήρχετο τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου εἰς τὸ ἄνω πάτωμα, ἐνθα ἐξεπέλει τὸ χημικὸν μέρος τῆς ἐργασίας του. Μικρὰ τις ἐσωτερικὴ κλιμακᾶ ὠ-δήγει τὸν ἐπισκέπτην κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποτυπώσεως ἀπὸ τῆς ἐν τῷ πέμπτῳ πατώματι αἰθούσης κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἔκτον.

Μόλις ὁ κῶδων, ὅστις ἤρχισε νὰ δονῆται, ἄμα τῇ ὥθῃσιν τῆς θύρας τῆς εἰ-σόδου, ἔπαυσε νὰ ἀκούηται, εἶδον νὰ εἰσελθῇ χωρὶς τις ἐκ τῶν περιχώρων τοῦ Σὼν φέρουσα τὸ τόσφ ἄπλουδ ὄσφ καὶ γραφικὸν ἐγγχώριον ἐνδύμα, τὸ τόσφ θαυμασίως ἀρμόζον εἰς τὸ εἶδος τῆς Λυονίδος καλλονῆς. Ἡ διάσημος Κυρία Ῥεκαμὶε δικαίως δύναται νὰ ληφθῇ ὡς γνήσιος τύπος τῆς τοιαύτης καλλονῆς. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ μοναχικοῦ τινὸς δαίγματος χάριτος καὶ ἐπιτηδευ-τῆς κομψότητος, περὶ ἄνθους ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἀναπτύσσονται ἐν τοῖς θερμο-κηπείοις, βλέποντα τὸ φῶς ἐντὸς τῆς ἐξαιρετικῆς ὄλως τῶν αἰθουσῶν ἀτμο-σφαιρας, ἀναδεικνυόμενα δὲ διὰ μόνης τῆς μαγείας ἐπιτυχῆς ἀπόψεως.

Ἡ Λυὸν ὡς διὰ σπανίου προνομίου συννεοῖ ἐν τῇ γυναικὶ τὰ ὑπερήφανα καὶ χαῦνα ἐνταῦθ' χαρακτηριστικὰ τῆς τευτονίδος κόρης μετὰ τοῦ συγκαταουμέ-νου πάθους τῶν Ἰταλιῶν γυναικῶν. Ἐκ τούτου προκύπτει κρᾶμα ἀντιθέσεως, ὅπερ προσδίδει τῇ φυσιογνωμίᾳ ἐκφρασαν παραδόξως εὐμετάβολον. Οὕτω τὸ βλέμμα ἐκφράζει, ὅτε μὲν ἀρρῆτον ἠδύτητα, ὅτε δὲ βαθεῖαν μελαγχολίαν, ἀ-στραπὴς ὀργῆς ἢ θυέλλας ἀγκυκλιθῆς. Κατόπιν ἐξαίφνης τὸ πρόσωπον κα-θίσταται ἄφρονον καὶ ἡρεμον. Ἀναλαμβάνει, ἐν τῇ ἀγαλματώδει ἀκίνησίᾳ του, τὴν μορφήν Αἰγυπτίας Σφίγγος, ἥτις ἐκρυπτεν ὑπὸ τὴν αἰωνίαν ἡρεμίαν τοῦ μαρμάρου τὸ φοβερὸν μυστήριον τοῦ μέλλοντος.

V

Ἡ χωρική, ἣν εἶχον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὡς εἰς τῶν συνθέτων τούτων τύπων, τῶν ζωηρότερον διατυπούμενων.

Θὰ ἦτο, ὡς ὑποθέτω, ἐκ τοῦ Κολλόνῆς ἢ τοῦ Σαιν-Σὺρ εἰς τὸ Μονδῶρ. Τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα δὲν εἶναι πάντῃ ἀγνωστα ἐν Ἀγγλίᾳ. Πρὸ τοῦ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῆ ὁ σιδηρόδρομος, καθ' ἐν χρόνον ἡ συγκοινωνία ἐτελεῖτο διὰ ταχυ-δρομικῶν φορεῶν ἢ ἀμαξῶν, οὐδόλως σπάνιον ἦτο νὰ συναντήσῃ τις κατὰ μήκος τῶν καταρῦτων ὄχθων, αἵτινες χωρίζουσι τὸν Σὼν ἀπὸ τῶν ὑποκλινῶν λόφων τοῦ Μακοννέ, εὐγενῆ λόρδον διατάττοντα νὰ σταματήσῃ ἡ ὀδοπορικὴ του ἀμαξά εἰς τι τῶν γραφικωτάτων τούτων χωριδιῶν καὶ παρατείνοντα ἐν αὐ-τῷ τὴν διαμονὴν του. Δύναται μάλιστα νὰ σὰς ἀναφέρωσι καὶ ὀνόματα θυ-γατέρων ἐκμισθωτῶν ἐπαύλευν ἢ μικρῶν γαιοκτημόνων, αἵτινες ἔφερον ἐν τῇ Αὐλῇ τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου τὰ στέμματα εὐγενῶν οἰκῶν καὶ τὴν βασιλι-κὴν χλαμύδα πατρικίων γυναικῶν.

Ἡ γυνί, ἥτις ἵστατο ἐνώπιόν μου εἶχεν ὑπερβῆ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν. Ἐ-φερον ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ σύμπατος αὐτῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶδος τὴν ἀδιορά-του μεγαλειότητος, ὅπερ μαρτυρεῖ τὴν μητέρα ἐν τῇ γυναικί. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς εἶχον τὴν γλυκύτητα τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐμειδίασαν πρὸς παι-διά. Διετρεῖ τὴν ἡρεμον καλλονὴν τοῦ φθινόπωρου, ὅτε τὰ φύλλα δὲν ἔχουσι πᾶσι ἐτι, ἀλλ' ὅτε μαντεύει τις τὴν πλησίαν του χειμῶνος ὑπὲ τὰ τελευ-ταῖα λείψανα τοῦ θέρους. Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῆς Λυονίδος γυναικὸς συνίσταται ἐκ ψαβίνου τινὸς πετάσου, τοῦ ὁποῖου αἱ ἀενάως κινούμεναι πτέρυγες ὑψοῦνται ἢ καταβιβάζονται εἰς ἕκαστον βῆμα. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς κυμάνσεως βυθίζει ἐναλλάξ εἰς τὸ σκότος ἢ εἰς τὸ φῶς τὴν κεφαλὴν καὶ αὐ-τοῦ τὸς ὄμους. Ἐκ τούτου παράγεται ἀποτέλεσμα παράδοξον ἄμα καὶ φαν-ταστικόν. Ἡ φυσιογνωμία παρουσιάζεται ἐξαίφνης πλημμυρούσα λάμψεως ἐκ-θαμβούσης, ἵνα ἐν μιᾷ στιγμῇ κατόπιν βυθισθῇ εἰς σκότος βαθύ.

VI

Εἰς τὴν ἀπήχησιν τοῦ κῶδωνος ὁ κ. Βερναδᾶ εἶχε κατέλθει.

— Εἰς τί δύναμαι νὰ σὰς ὑπηρετήσω Κυρία ;
Κύριε, ἀπήντησεν ἡ χωρική, διὰ φωνῆς ὀλίγων συγκεκινημένης, ὀνομαζό-μαι Μαργαρίτα Μαξιμίνου, σύζυγος Σωθεραί.

Ὁ φωτογράφος ὑπεκλήθη χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ.

— Ἐρχομαι ἀπὸ μέρους ἐνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων πελατῶν σας τοῦ Μπάρμπκα Καρπαντιᾶ ἀπὸ τὸ Κρουὰ τοῦ Ῥαμῶ, τοῦ ἐκμισθωτοῦ τοῦ ὑποστατικοῦ τοῦ Κυρίου Μαρκησιῶν Δ' Οὐστρεμπόν. Ἐκάματε τὰς φωτογραφίας ὄλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ μετ' ἐβραίωνσεν ὅτι δὲν θὰ ἠδύναμην νὰ ἀποταθῶ καλ-λίτερον παρὰ εἰς ὑμᾶς.

- Θὰ κάμω ὅ,τι δύνηθῶ ὅπως σὰς εὐχαριστήσω.
- Κύριε, ἔρχομαι διὰ τὴν εἰκόνα τῆς θυγατρὸς μου.
- Πολὺ καλὰ, Κυρία! λάβετε τὸν κόπον νὰ με ἀκολουθήσῃτε εἰς τὸ ἄνω πάτωμα.

Ἀνῆλθον τὴν κλιμακᾶ, καθ' ὃν χρόνον καὶ ὁ κ. Βερναδᾶ μετὰ τῆς Μαργα-ρίτας Σωθεραί. Εἶπον ἴδῃ ὅτι ἡμῖν τῆς οἰκίας. Ὁ κ. Βερναδᾶ πολλὰς μοι εἶχε δώσει φωτογραφικὰς ὀδηγίας, ἐκτὸς τούτου ἐπρόκειτο κατ' ἐκείνην ἀκρι-βῆς τὴν στιγμὴν νὰ μοι ἐγχειρίσῃ τὰς δύο τελευταίας δωδεκάδας φωτογρα-φιῶν, τὰς παραγγελθείσας μοι παρὰ τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου, περὶ οὗ σὰς ἔκα-μα λόγον.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Συνέδριον κοινωνιστικόν ἐν Γερμανίᾳ. Μεγάλως σπουδαιότητος κοι-νωνιστικὸν συνέδριον ἤρξατο κατ' αὐτὰς τῶν ἐργασιῶν του ἐν Ἐρφορτῇ. Ἐκ τῶν προγράμματος αὐτοῦ ἀποσπῶμεν τρία ἄρθρα:

1ον Ἐκλαίκευσις τῶν σχολείων. 2ον Χειραφέτησις τῆς γυναικὸς καὶ ἐλευ-θερά ἐξάσκησις τῶν πολιτικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων καὶ 3ον Ἐκλογή τῶν δικα-στῶν παρὰ τοῦ λαοῦ.

Γυναῖκες ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν ἱατρῶν καὶ φυσιολόγων. Διακόσιαι ὀδοῦνται γυναῖκες μετέσχον τοῦ συνεδρίου τῶν γερμανῶν ἱατρῶν καὶ φυσιολόγων, τοῦ συγκληθέντος ἐν Χαλλῇ. Καίτοι αἱ Γερμανίδες μέχρι πρό τινας εἶ-σι ὑστέρον ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν συναδέλφων των, ἢ συμμετοχῇ τῶσων εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο προδίδει, ὅτι καὶ αἱ Γερμανί-δες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μεγίστας ἐποιήσαντο προόδους.

Γυναῖκες ναυτικοί. Αἱ γυναῖκες τῆς Ἰρλανδίας φαίνονται ὑπὲρ πάσας ἰδιαίτερον τρέφουσαι ἀνάγκην στοργῆν πρὸς τὸν ναυτικὸν βίον. Πολλὰι τού-των ὑπηρετήσαν κατὰ καιροὺς ὑπὸ ἀνδρῶν ἐνδύμα εἰς διάφορα πολεμικὰ σκάφη τῆς Ἀγγλίας. Οὕτω ἡ Ἄννα Β' ἦτο ὑπηρετήσασα μετεμφερισμένη εἰς ἄνδρα εἰς τὸ πολεμικὸν πλοῖον «ὁ βασιλεὺς Γεώργιος III». Ἡ κ. Κόλα ἠκολούθησε

τὸ παράδειγμα αὐτῆς κατὰ τὸ 1802. Ἡ Ἐλισάβετ Β' ὄδον ὑπηρετήσεν ἐπίσης ὑπὸ ἀνδρῶν ἐνδύμα εἰς πολεμικὸν σκάφος, οὐδεὶς δὲ τῶν συντρόφων τῆς ἐμά-τωσε ποτὲ τὸ φύλλον τῆς.

Γυνὴ μέλος τῆς ἀστρονομικῆς Βρετανικῆς Ἐνώσεως. Ἡ Μα-ρία Β' ὄδον, καθηγῆτις τῆς ἀστρονομίας ἐν Μασαχουσέτῃ, ἐξελέγη παμφηρεῖ μέ-λος τῆς Ἀστρονομικῆς Βρετανικῆς Ἐνώσεως.

Ἀσιαναὶ γυναῖκες χειραφετημέναι. Ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθές. Ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ κατοικεῖ ἡ φυλὴ Ἀκάλ-Τίχ, ἥτις καίτοι θεωρεῖται ἄγρια, ἐν πολλοῖς εἶναι μᾶλλον δικαία καὶ πεπολιτισμένη τῶν πλείστων Εὐρωπαϊκῶν. Οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς ταύτης θεωροῦσι τὴν γυναῖκα ἴσῃν πρὸς αὐτούς. Ἡ κη-μητικὴ περιουσία τῆς γυναικὸς ἀνήκει αὐτῇ μετὰ τὸν γάμον ὡς καὶ πρὸ αὐτοῦ. Εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν συνάθροισιν ἡ γυνὴ ἔχει δικαίωμα ψήσου, καὶ ἐὰν ὁ ἀνὴρ τὴν κακομεταχειρισθῇ τιμωρεῖται ἀσπληρότατα παρὰ τῶν ἀρ' ὄντων τῆς φυλῆς.

Παράδοξος δικαστικὴ ἐκλογή. Εἰς τὰ περὶ τὴν Μόσχαν χωρὶα ἐπι-κρατοῦσιν ἔθιμα ἀληθῶς πρωτότυπα καὶ παράδοξα. Οἱ δικασταὶ ἐνταῦθα ἐκλέ-γονται παρὰ τοῦ κοινοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐκλογῶν παρουσιάζει σωμαί; ἐπισιόδια λίαν περίεργα. Οὕτω πρὸς διετίαν ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Σερπουκῶρ εἰς εἰρηνοδικὴν ἐξελέγη ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν.

Εἰς ἕκαστον τῶν χωριῶν τούτων ἐξασκεῖται πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων εἰδικὸν ἐπάγγελμα. Οὕτω ὑπάρχει χωρίον, οὗ ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶναι λεπτοουργοί, ἕτερον βελοποιοί, τρίτον πλαισιοκατασκευασταὶ καὶ καθέξῃς. Οἱ χωρικοὶ οὗτοι μετα-δαίνουσι πρὸς πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς ἐργασίας των εἰς Μόσχαν, ἐνθα διαμένουσι πολλάκις ἐπὶ μῆνας ὄλους καὶ τὰ χωρὶα τῶν κατὰ τὴν ἐτοχὴν ταύ-την κατοικοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐξε-λέγη, ἐλλείψει ἀνδρῶν, ὑπὸ γυναικῶν ὁ ἐν λόγῳ εἰρηνοδικῆς, τὸσων δ' ἐπιτυχῆς ἦτο ἡ ἐκλογή του, ὥστε πάραυτα ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Μόσχας.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Σκαριφήματα ἐκ τοῦ ἀνά τὸν Αἴμον ταξιδίου μου. Τοιούτων τίτλον θὰ φέρῃ τὸ νέον ἔργον τοῦ χαριτολόγου καὶ καλλιτέχου συγ-γραφῆως τοῦ Ἐρμού τοῦ Πραξιτέλους κ. Α. Φιλαδελφῆως. Ἐν αὐτῷ θὰ περιλαμβάνωνται ὄχι ἐν συνεκτικῇ σειρᾷ καὶ ἐξελιξεί σοβαροῦ συγγράμματος, ἀλλ' εἰς ὕψος εὐπετέος καὶ ἐλαφρῶν πάντα τὰ ἀναγόμε-να εἰς τὸ συνέδριον τῶν φριτηγῶν τῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ αἱ ἐκ τοῦ ταξιδίου τούτου τοῦ συγγραφέως ἀτομικαὶ παρατηρήσεις καὶ ἐντυπώσεις του, οὐ μόνον περὶ Ρουμανίας, ἀλλὰ καὶ περὶ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας.

10 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 10

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Ὁ φίλος μου ἐκάθητε πρὸ μικρᾶς τραπέζης, ἐπειδὴ δὲ κατ' ἐκεί-νην τὴν στιγμὴν ἐπωλεῖτο τὸ ταμεῖον ὁ Νερβίλ τὸ ἠγόρασεν ἀντὶ τριάκοντα πέντε λουδοβικίων. Ἄκουσον, εἶπε πρὸς τὸν Ροβέρτον, τὸ ποσὸν εἶναι ὑπέροχον δι' ἐμέ, ἀλλὰ δύναμαι νὰ ἐλπίζω, ὅτι θὰ συμ-μεριθῆς τὴν τύχην μου. Ἀνέλαδον τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην μετ' ἡμῶν πεποιθῆσιν ὅτι δὲν θὰ μοι ἀρνηθῆς.

— Τί ὀρεῖμαι νὰ σοὶ δώσω, εἶπεν ὁ Ροβέρτος ἄθυμος, διότι περι-πλήθη εἰς ὑπόθεσιν, ἥτις δὲν τῷ ἐμειδία ποσῶς.

— Ἀλλὰ παίζεις λοιπὸν διὰ πρώτην φοράν; ἠρώτησεν ὁ Νερβίλ. Ἄφου ἀγοράζομεν τὸ ταμεῖον συντροφικῶς, θὰ μοι δώσης τὸ ἡ-μισυ.

— Βεβαίως εἶμαι ἄπειρος, ἀπήντησεν ὁ Ροβέρτος μειδιῶν, διότι πρώτην φοράν ἐπὶ ζωῆς μου παίζω σήμερον.

Τὸ παιγνίδιον ἤρξατο καὶ ὁ σύντροφος τοῦ Ροβέρτου ἐντὸς ἡμι-σείας ὥρας ἐκέριξεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ φίλου του ἐννέα χιλ. καὶ ἐξακόσια εἰκοσι φράγκα.

Ὁ νέος Δερδὲ ἐνόμιζεν ὅτι ὠνευρεῖτο. Δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ πῶς δύναται νὰ κερδίζωσιν ἄνθρωποι χωρὶς κόπον ὀλοκληρῶν περι-ουσιᾶν ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, ἐνῶ ἄλλοι ἐργάζονται κατ' ὄλην των τὴν ζωὴν, χωρὶς νὰ δύναται νὰ οἰκονομήσωσιν ὀλίγας ἐκατοστάς φράγκων.

— Καὶ ἤδη ὑπάγωμεν νὰ γευματίσωμεν, εἶπεν αὐτῷ ὁ Νερβίλ. Τὸ κέρδος εἶναι κατ' ὀλοκληρίαν τῆς ἰδικῆς σου τύχης, προσέθηκε, διότι πρὶν ἔλθῃς ἔχονα εἰς τρήπον ἀπίστευτον.

Τὸ κέρδος ἐκεῖνο τοῦ Δερδὲ ἠνοῖξε τὸν δρόμον τῆς καταστροφῆς του. Ἦτο τὸ πρῶτον δέλεαρ, τὸ ὅποιον ἡ κακὴ του τύχη τῷ ἐρ-

Τετυπωμένον φιλοκάπως καὶ μετ' ἐξωφύλλον καλλιτεχνικὸν τὸ ἔρ-γον τοῦ κ. Φιλαδελφῆως θὰ τιμᾶται διὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 1.50, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2. Τὸ ἀντίτιμον προπληρόνεται.

Βρετανικὸς Ἀστὴρ. Οὐδεὶς ἄγνοεῖ τί ὀρεῖται ἡ ἑλληνικὴ φιλο-λογία εἰς τὸν κ. Στέφανον Ξένον, τὸν πρῶτον Ἑλληνα μυθιστοριο-γράφον, τὸν ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἀγωνισθέντα ἐν Ἀγγλίῳ εὐγενῆ δημο-σιογραφικὸν ἀγωνιστὴν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ, διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πε-ριοδικῶς τότε ἐκδομένου «Βρετανικὸς Ἀστὴρ». Σήμερον ὁ Βρε-τανικὸς Ἀστὴρ μεταβάλλεται εἰς ἐφημερίδα ἡμερησίαν. Ἡν πάντες ὀφείλουσι νὰ ὑποστηρίξωσι, ἀποδίδοντες οὕτω τῷ διευθυντῇ καὶ ἰδουτῇ αὐτῆς ἐλάχιστα ἀνθ' ὅσων ἔπραξεν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Τὸ πρῶτον φύλλον τῆς συναδέλφου, ἦν μετ' εὐχαριστήσεως παραγο-ρεύομεν, ἐξεδόθη σήμερον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ε. Μ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Τὸ ἔργον μας δὲν εἶναι τόσον ἄχαρι, ὅσον φαντάζεσθε. Ὑπάρχει ἡ ἔξ αὐτῆς τῆς ἐργασίας ἠθικὴ ἰκανοποίησις, πλὴν δὲ τούτου καὶ ἰκανὸς ἀρμόδιος εὐγενῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐργαζομένων ἀνωνοστριῶν, αἵτινες μὲς ἀποζημιούσι διὰ τὴν ὀλιγομίαν καὶ ἀφιλομουσίαν τῶν ἄλλων. Κον Κ. Κ. Ρέθυμνον. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐ-γενῆ ποσθμίας. Πάντες οἱ ἀριθμοὶ στέλλοντες τακτικῶς, ὥστε ἀγνωσοῦμεν ποῖος δὲν ἐλήφθη ὡς παραπῶσων. Κον Θ. Δ. Τ. Κορώνην. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον Α. Μ. Ὁδησσόν. Δὲν τὸ παραλάβομεν ποσῶς, εἰχο-μεν δὲ ὅσας ἐντολὴν νὰ ἐπιστραφῇ. Ἐξητήσατε εἰς τὸ αὐτόθι πρακτορεῖον; Καν Ε. Α. Νέκταν. Φύλλα ἐστάλησαν. Ἀποστείλατε συνδομοῦν. Καν Τ. Κ. Βραϊλίαν. Θέλομεν εὐχαριστῶς φροντίσει. Ἐὰν πρὸς τῆς 1ης 7θρίου ἐγνω-ρίζετε ἡμῖν τὴν πρόθεσίν σας θὰ ἠδύναμθα τότε νὰ σὰς φανώμεν εὐκολώτατα χρήσιμοι. Γνωσθετε πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἄλλων γλώσσων; Κον Ε. Α. Σμύρνην. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Νέα συνδρομητρία ἐνεγράφη. Φύλλα ἀποστέλ-λονται. Εὐχαριστοῦμεν. — Κυρία Ε. Κ. Κωνσταντινούπολιν. Ὑ-πάρουσι διαφορῶν κατηγοριῶν καὶ περιστάσεων ἐπισκέψεως. Διὰ τὰς ἐπίσημους εἰς ἃς μεταδίδομεν ἐρ' ἀμάξης τὸ φόρεμα δύναται νὰ ἦναι μακρόν, εἰς τὰς ἀνεπίσημους ὅμως τοιαύτας φόρεμα κοντόν τοῦ περιπά-του εἶναι καταλληλότερον. — Καν Χ. Χ. Ν. Βέγγων. Συνδρομητρία Μιτυ-λήνης ἐνεγράφη. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἀποδείξει ἀποστέλλεται πρὸς τὴν ἡμε-τέραν αὐτοῖ ἀντιπρόσωπον — Καν Ε. Στ. Βέγγων. Ἐπισπεύσατε παρακα-λοῦμεν ἐσπραξίν. — Καν Α. Κ. Λαύριον. Καὶ τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη καὶ

ριπτε, ἵνα τὸν καταστήσῃ χαρτοπαίκτην, ἵνα εἰς τὴν ἀβυσσον τοῦ χαρτοπαίγνιου βυθισθῇ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον οὐ μόνον πᾶσαν τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν εὐτυχίαν τοῦ νέου.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀντὶ πάσης ἄλλης διασκευῆσεως προε-τίμα τὴν λέτχην, ἐν ἣ μετὰ τοῦ φίλου του διήρχετο ὀλοκληρῶς νύ-κτας ὅτε μὲν γάμων, ἀλλοτε δὲ κερδαίνων. Εἶχε καταστῆ χαρτοπαί-κτης κατὰ τὴν τρομερωτέραν σημασίαν τῆς λέξεως.

Τὸ τρομερὸν τοῦτο πάθος ἐκυρίευσεν πάντας τὸν αἰσθημάτων τοῦ νεανίου. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν εἶχεν ἀ

τὸ δεύτερον θὰ δημοσιευθῇ. Διὰ τὴν γνωστὴν σας ὑπόθεσιν φροντίζομεν. Ἡ φίλη σας Κρ. μᾶς ἐπεσκέφθη ἐπανειλημμένως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.—Κων Μ. Δ. Ὑπὸ τοιούτους ὄρους πᾶσα ἐθιμοτυπία ἀποβαίνει περιττὴ καὶ διὰ τὰς λεπτομέρειάς ταύτας ἐπέρχεται ἐντελῶς οἰκογενειακὴ συνενόησις.—Κων Μ. Γ. **Καλαφάτ.** Ὁ κ. Δ. δὲν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ γραφεῖόν μας, συνεπῶς οὐδὲν ἐλάβομεν μέχρι σήμερον.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πρὸς συγχόλλησιν πορσελάνης. Κτυπάτε ἐν λευκὸν ὄσῳ. Ἀναμίξτε μετ' αὐτοῦ ὅσον τινὰ ἀκαύστου ἀσέστου εἰς κόνιν ψιλὴν, ἣν περᾶτε διὰ λεπτῆς μουσελίνης. Ὅταν τὸ μίγμα σας ἀποτελέσῃ ἀλοιφήν, ἐνόνετε δι' αὐτοῦ τὰ συντριβέντα ἐκ πορσελάνης ἄγγετα.

Διατήρησις ἀνθέων. Θέτετε τὰ ἄνθη σας ἐντὸς δοχείου περιέχοντος χλωρὸν ὕδωρ. Διατηροῦνται πολὺ. Εὐθύς δ' ὡς ἀρχίσωσι νὰ μαραφίνονται θέτετε τοὺς μίσχους των ἐντὸς ζέοντος ὕδατος, ἐνῶ νὰ βρέχῃται τὸ ἐν τέταρτον αὐτῶν. Ὅταν τὸ ὕδωρ ψυχρανθῇ τὰ ἄνθη ἀνακινῶσι τὴν προτέραν ἀνηθρότητα των. Τότε κόπτετε τὸ μέρος τοῦ μίσχου, ὅπερ εἶχετε βυθίσει εἰς τὸ ζέον ὕδωρ, καὶ βυθίζετε αὐτὸ εἰς ψυχρὸν τοιοῦτον.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Κοτολέτες τηγανιταί. Ἀφαιρέσατε ἀπὸ τὰς κοτολέτας σας τὰς ἐκ προβείου κρέατος τὸ κόκκαλον καὶ τυπήσατε τὰς καλῶς. Διαλύσατε ὀλίγον βούτυρον ἐντὸς τηγανίου, θέσατε κατὰ σειρὰν τὰς κοτολέτας σας, ἄς ἔχετε ἤδη ἀλατίσει καὶ πιπερώσει. Ἐπ' αὐτῶν τοποθετεῖτε ἐν τεμάχιον καθαροῦ χάρτου ἠλειμμένου με βούτυρον. Θέτετε ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς. Ἀφοῦ αἱ κοτολέται σας ἐψηθῶσιν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, τὰς στρέφετε καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Χύσατε μίαν κουταλίαν ζωμόν, ἀφήσατε νὰ σιγοψηθῶσι, καὶ σερβίρετε εἰς τὸ μέσον χόρτα ἢ πορὲ καὶ κύκλω τὰς κοτολέτας σας ἐν εἶδει στεφάνης.

Κυρία Ἑλληνίς, ἐκπαιδευθεῖσα ἐν Γερμανίᾳ, φέρουσα δὲ ἀρίστα συστάσεις, καὶ θερμότητα παρ' ἡμῶν συνιστωμένη ζητεῖ παραδόσεις. Διδάσκει καὶ ὁμιλεῖ τὴν Γερμανικὴν ὡς Γερμανίς, ὅπερ δὲ ὠφελιμώτερον διὰ τὰς μαθητρίδας ἐζηγεῖ καὶ τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν. Εἶναι κόρη ἀνατροφῆς ἐπιμελημένης, ποικιλοτρόπως δὲ θὰ ὠφεληθῶσιν αἱ παρ' αὐτῆς διδασχθίσουσαι.

Ράπτρια γυναικείων φορεμάτων, ἀρίστα κατηριτωμένη ζητεῖ οἰκίαν, νὰ ἐργάζεται, ἀντὶ τροφῆς, κατοικίας καὶ μικρᾶς μηνιαίας μισθοδοσίας. Συνιστάται καὶ παρ' ἡμῶν

καὶ βαρυτόνου εἰς κωμοπόλεις καὶ χωρία, ἐνθα οἱ θεαταὶ οὐδέποτε ὑπερέβησαν τὸν ἀριθμὸν πεντήκοντα.

Ἡ μήτηρ του ἀπέθανε καὶ ὁ ἀτυχῆς νέος ἦλθεν εἰς Παρισίους ἐλπίζων νὰ εὕρῃ ἐργασίαν, ἔστω καὶ ὡς βωδὸν πρόσωπον εἰς θέατρον τι τῶν προαστείων.

Ἄφνης ἡμέραν τινὰ ὥσει μὴ ἦρκει ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἔνδεια, ἦν μετὰ τούτης δυσκολίας ἀντιμετώπιζε μόνος, ἀπεφάσισε καὶ νὰ νυμφευθῇ.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἰδίᾳ ἡ ἐκ μητρὸς θεία του ἠθοποιὸς καὶ αὐτῇ, ἀλλ' ἰδιοκτῆτρια ὑπαιθρίου θεατριδίου, πρὸς ἣν ὁ Φλωριμὸν ἐξεμυστηρεῦθη τὸν πρὸς τὴν νέαν γείτονά του ἀνθοποιὸν ἐρωτᾶ τοι.

Νυμφεύθητι, εἶπεν ἡ θεία, καὶ σὲς προσηλάθῃ καὶ τοὺς δύο εἰς τὸ θέατρον μου. Καὶ ἐνυμφεύθησαν. Ἀλλ' ἡ νέα γυνὴ οὐδεμίαν εἶχε διαθέσιν διὰ τὸν βίον τῆς σκηνῆς, καὶ ἡ γραῖα θεία καθίστατο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν δυστροπωτέρα, καὶ μᾶλλον ζηλότυπος. Εἰς ἐπίμετρον δὲ τῆς δυσαρέστου ταύτης θέσεως ἡ κ. Φλωριμὸν ἐγένετο εὐθύς ἐννεὰ μετὰ τὸν γάμον τῆς μῆνας μήτηρ ὠραιστάτου θυγατρίου.

Ἀπὸ δυσαρεσκείας εἰς δυσαρέσκειαν τὸ νέον ζεῦγος περιῆλθεν εἰς ἐντελῆ μετὰ τῆς γραίας θείας ρῆζιν καὶ μετὰ τρομερὰν σκηνὴν ἀπεχωρίσθησαν, ἵνα μὴ οὐδέποτε πλέον συναντηθῶσι.

Ἡ νέα μήτηρ ἤρχισε καὶ πάλιν νὰ κατασκευάζῃ ἄνθη καὶ ὁ δυστυχῆς Φλωριμὸν ἐκέρδιζεν ὡς ἡδύνατο ἐν τῇ δύο φρ. καθ' ἑκάστην.

Διὰ τοιούτων γλισχρῶν εἰσοδημάτων οἱ δυστυχεῖς νέοι πολλάκις ἐκοιμήθησαν νήστεις, πολλάκις ἐβρίγησαν ὑπὸ τὸ λεπτὸν καὶ ἐφθαρμένοι θειρὸν ἔνδυμα, ὅπερ ἠναγκάζοντο νὰ φέρωσι καὶ τὸν χειμῶνα.

Ἦσαν ἐν τούτοις εὐτυχεῖς. Ἠγαπῶντο, καὶ τὴν πτωχικὴν καλύβην των ἐφώτιζε καὶ ἐχρύσονε μίαν θερμὴν ἄκτις ἡλίου, τὸ μερδίωμα τῶν μεγάλων κυανῶν ὀφθαλμῶν τοῦ μικροῦ των.

Ἀλλ' αἶφνης ψυχρὰν τινὰ χειμερινὴν ἐσπέραν τὸ μικρὸν ἠσθένησε. Ὁ ἰατρὸς κληθεὶς ἐπεσκέφθη αὐτὸ ἐκίνησεν ἀποθεαρρημένους τὴν κεφαλὴν, διέταξε θερμότητα εἰς τὸ δωμάτιον, γάλα καὶ ζωμόν καὶ φάρμακα.

Ὁ Φλωριμὸν τῷ ἐνεχείρισε πέντε φράγκα—ἦτο ἡ μόνη του πε-

ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ, ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΝΩΠΟΝ, ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ

Ἡ ἐποχὴ τῶν γαλακτερῶν ἤρξατο. Τὰ γάλατα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι ὑγιεινότερα καὶ γευστικότερα τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἡ διὰ γαλακτερῶν θεραπεία κατέστη τοῦ συρροῦ, ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἀδυνάτους, τοὺς ἐν ἀναρρώσει, τοὺς νευρικοὺς καὶ ἀναιμικοὺς. Ἀφίνομεν τὰ μικρά, ὧν ἡ κυρίως τροφὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ γάλα, νοπὸν βούτυρον καὶ κρέμα. Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρῃ τις γάλα ἄδολον, κατόπιν τῆς συστηματικῆς πλέον καταστάσεως ἀναμίξεως αὐτοῦ μεθ' ὕδατος; Συνιστάται ἡμῖν τὸ γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Γιαννέτσου ἐν τῇ ὁδῷ Πραξιτέλους ἀριθ. 5 ὡς παρέχον γάλαπαχύ, γλυκὸ καὶ ἀρωματικώτατον, νοπὸν βούτυρον ὑπερτέρον καὶ τὰ ὠραιότερα τῆς Κων/πόλεως καὶ ἰσὴ φρεσκότατα ἐκ τῶν ἀθηναϊκῶν χωρίων συλλεγόμενα. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ προγευματίωσι παρὰ τῆς κ. Γιαννέτσου οὗτος ἐπρομηθεύθη καὶ σοκολάταν ἀρίστην καὶ μέλι γνήσιον τοῦ Ἰμηττοῦ, ἐξ οὗ πωλεῖ καὶ εἰς οἰκογενεῖας πρὸς 1,60 τὴν ὀκάν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ εὐωδεστάτου μέλιτος κατασκευάζει καὶ ἀντὶ ἄλλου γλυκύματός τὸ ἐθνικώτατον τῶν γλυκύματων μας ἀρροπλάστους λουκουμάδες ἐκ ριζαλεύρου. Αἱ τιμαὶ δ' αὐτῶν τῶν ὠραίων προϊόντων τῆς γαλακτοκομίας τοῦ κ. Γιαννέτσου μετριώταται. Διὰ τὰ σχολεῖα καὶ τὰ μεγάλα καταστήματα κάμνει τιμὰς ἰδιαίτερας.

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ «Ο ΙΚΑΡΟΣ»

ΠΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΣΘΕ ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΑ ΕΠΙΠΛΑ

Ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ὁ μὴν τῶν προμηθειῶν νέων ἐπιπλῶν. Ἡ νέα οἰκία εἰς ἣν μετακομιζόμεθα εἶναι εὐρωχύτερα τῆς παλαιᾶς καὶ ἐδῶ μίαν τράπεζα, ἐκεῖ ἐν ἐρμάριον, ἀλλαχοῦ μίαν ἱματιοθήκην ἀπαιτεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐπιπλώσεως τῶν νέων δωματίων.

Ἄλλοτε, διερχόμενοι τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἐβρίπτομεν ἐν βλέμμα εἰς τὸ ἐκεῖ γνωστὸν διὰ τὴν εὐθηρίαν καὶ καλαισθησίαν του ἐπιπλοπωλεῖον τοῦ κ. Μ. Μουστάκα, καὶ χωρὶς κόπον ἐπρομηθευόμεθα τὰ ἀναγκαίουτα διὰ τὰς νέας οἰκίας μας ἐπιπλά.

Σήμερον τὸ ἐπιπλοπωλεῖον τοῦτο μεταφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Εἰρήνης ἀριθ. 18. Ἐν αὐτῇ ἡ λεπτοτεχνικὴ καὶ ἡ ἐπιπλοποιεῖα προήχθη εἰς ἀληθῆ καλλιτεχνίαν, μίαν ἐπίσκεψιν δὲ ἀρκεῖ, ἵνα πείσῃ καὶ τὴν μᾶλλον ἰδιότροπον, ὅτι προμηθευτῆς τῶν ἐπιπλῶν τῆς ἔσται ὁ κ. Μ. Μουστάκας, τοῦ ὁποῦ καὶ αἱ τιμαὶ εἶναι ἀληθῶς κατώτεραι παντὸς συναγωνισμοῦ.

Κυρία Γαλλίς διδάσκουσα κλειδοκύμβαλον καὶ φωνητικὴν μουσικὴν διὰ νέας ἐντελῶς μεθόδου, ζητεῖ παραδόσεις. Ἐκαστον μάθημα κλειδοκυμβάλου στοιχεῖε μόνον δρ. 3 1/2. Αἱ προσλαμβάνουσαι αὐτὴν ὡς διδάσκαλον τῆς μουσικῆς ἔχουσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλῶσι καὶ Γαλλιστὶ. Ἡ ἰδία ἀναλαμβάνει καὶ μαθήματα Γαλλικῆς. Ἐχει ἀρίστα, συστάσεις.

ριουσία καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐπανεῖλθῃ τὴν ἐπαύριον.

Ἀλλ' ἐπρεπε νὰ προμηθευθῇ καὶ ζῦλα καὶ φάρμακα καὶ ζωμόν καὶ γάλα. Τότε ὁ δυστυχῆς πατὴρ ἤρξατο τρέχων ἀνὰ πᾶσαν τῶν Παρισίων διεύθυνσιν ἵνα προμηθευθῇ ὀλίγα χρήματα.

Ἐπεσκέφθη ὄλους τοὺς φίλους, ὄλους τοὺς συγγενεῖς τῆς συζύγου, ἀλλ' οὔτε σολδίου τῷ ἐδάνεισέ τις.

Τότε συνέλεξεν ὄλα τὰ ράκη, ἅτινα ἀπετέλουν τὴν ἐπιπλοσκευὴν τῆς οἰκίας του καὶ ὑπεθήκευσεν αὐτὰ εἰς τινὰ ἐνεχυροδανειστήν.

Ἐκασθεν ὁ ἀτυχῆς πατὴρ τὰ καθίσματα ἀντὶ ζυλῶν ἵνα θερμάνῃ τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐψυχραίνοντο τὰ μέλη τοῦ μικροῦ του ἀγγέλου.

Ὁ δυστυχῆς πατὴρ εἶχεν ἀπολέσει πᾶσαν ἐλπίδα. Τὴν ἐσπέραν δὲ καθ' ἣν τὸ τέκνον του ἐψυχορράγει, αὐτὸς περιεφέρετο ἀπὸ καφενεῖου εἰς καφενεῖον ἄδων ἅμα τι ἵνα κερδίσῃ σολδία τινὰ, ἐλπίζων νὰ σώσῃ διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου τὴν ζωὴν τοῦ τέκνου του.

Μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐπανεῖλθεν οἰκαδὲ. Ἀνῆλθε τὰ πέντε πατώματα τρέχων καὶ φέρων τὸ φάρμακον, ὅπερ ἔθεωρει ὡς τὴν σωτηρίαν τοῦ τέκνου του. Νεκρικὴ σιγὴ ἐβασίλευεν ἐν τῷ γυμνῷ ἐπιπλῶν δωματίῳ των. Ψυχρὸς ἰδρὼς περιεχυσεν τὸν ἀτυχῆ νέον. Ὁθθησε τὴν θύραν μετὰ δειλίας.

Γονυκλιτῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐν τῇ σπαρακτικῇ τῆς ἀπελπισίας σιγῇ, ἠτένιζε μετ' ἐπὶ βλέμμα ἀφρημένον τὸ πτώμα τοῦ τέκνου τῆς.

Ὁ δυστυχῆς ἐπὶ τῇ θεᾷ ταύτῃ ἔστη ὡς ἀπολιθωμένος.

Ἐκείνη τὸν εἶδε. Ἠγέρθη καὶ ὀλολύζοντες ἐβρίφησαν ὁ εἰς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἄλλου. Ἐκλαυσαν ἐπὶ πολλὴν ὥραν, χωρὶς νὰ αἰσθάνονται δύναμιν νὰ προφέρωσιν οὔτε λέξιν. Θὰ μᾶς φύγῃ λοιπὸν χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ τὴν περιτυλίξωμεν ἐντὸς καινουργοῦ σαβάνου!

Θὰ μᾶς φύγῃ χωρὶς ἐν ἄνθος ἐπὶ τοῦ ἀνθροῦ προσώπου τῆς καὶ θὰ μᾶς τὴν θάψουσιν ἐκεῖ ὅπου θάπτουν ὄλους τοὺς πτωχοὺς, χωρὶς νὰ ἔχωμεν οὔτε μικρὰν γωνίαν γῆς, ἣν νὰ ποτίζωμεν μετὰ δάκρυά μας ἐψιθύρουν ἡ μήτηρ.

(ἀκολουθεῖ)